

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ

Ταγιαπιέρα 3 - 5 Αθήνα, Τ.Κ. 11525 • Τηλ.: 210 6716 715 • e-mail: nellaselias39@gmail.com • Ιστοσελίδα: www.rovoliari.gr
Χρόνος 37ος • Αριθμός φύλλου 146 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2021

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΤΕΡΟΙ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΕΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΕΣ

Γράφει ο Ντίνος Παπαθεοδώρου

Πολλά και μεγάλα έργα σε όλον τον κόσμο, και στην Πατρίδα μας, έγιναν από ανθρώπους που αγαπούσαν τον τόπο τους και την Πατρίδα τους. Διέθεσαν όχι μόνο μεγάλα χρηματικά ποσά από τις οικονομίες τους αλλά και πολύτιμο χρόνο και κόπο για έργα που εξυπηρετούν τους συνανθρώπους τους.

Και στο χωριό μας υπήρξαν συγχωριανοί μας οι οποίοι διέθεσαν χρήματα για την εκτέλεση κοινωφελών έργων: Εκκλησίες, Σχολεία, πλατείες, βρύσες, δρόμους, γήπεδα και πολλά άλλα.

Τα παλιά χρόνια στα χωριά τα κοινωφελή έργα γίνονταν με **προσωπική εργασία** των κατοίκων που τους υποχρέωναν βάσει Νόμων οι τοπικοί Άρχοντες: Πρόεδροι Κοινοτήτων και Ιερείς.

Στο χωριό μας μεγάλα έργα που έγιναν με προσωπική εργασία των κατοίκων ήταν:

Α. Ο δρόμος από τη Βίτωλη ως το χωριό, ιδίως από τη διασταύρωση με το Λιτόσελο μετά τα Αφεντικά επί προεδρίας **Ιωάννου Παναγιώτου** το 1928 (γράφτηκε για αυτό στο φύλλο 125 του 2015 της εφημερίδας μας «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»). Η διάνοιξη έγινε στην ανατολική πλευρά του ρέματος μέχρι την Ξηλοκούνια, γιατί πριν υπήρχε μόνο ένα μονοπάτι που ακολουθούσε τη ρεματιά και ήταν πολύ δυσκολοδιάβατο.

Β. Με προσωπική εργασία των κατοίκων κτίστηκε και το Δημοτικό Σχολείο στους Αγίους Αποστόλους το 1925-26, όταν δάσκαλος ήταν ο **Γεώργιος Η. Σακελλάρης**, που έκανε και χρέη Προέδρου της Κοινότητας.

Γ. Επίσης και το πρώτο εκκλησάκι του Αγίου Παντελεήμονα το 1925 και ο Άγιος Χαράλαμπος που αργότερα γκρεμίστηκε και χτίστηκε στη σημερινή θέση του με έξοδα του ίδιου του Γεωργίου Η. Σακελλάρη.

Δ. Τη δεκαετία 1930-1940 κτίστηκε και η εκκλησία των Αγίων Αποστόλων με προσωπική εργασία αλλά και με δωρεές συγχωριανών, ιδίως μεταναστών στην Αμερική.

Πολλά μεγάλα έργα με δωρεές έγιναν στο χωριό με την ίδρυση του ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ με πρωτοβουλία του **Γεωργίου Ηλ. Σακελλάρη**, Επιθεωρητού Δημοτικών Σχολείων και άλλων συγχωριανών το 1958.

Με πρωτοβουλίες του πρώτου Προέδρου του ΣΥΛΛΟΓΟΥ Γεωργίου Σακελλάρη (1958-1968) έγιναν μεγάλα κοινωφελή έργα με δωρεές συγχωριανών και φίλων του ΣΥΛΛΟΓΟΥ και πολλά δημόσια έργα με τη μεσολάβηση του ΣΥΛΛΟΓΟΥ στις διάφορες κρατικές Υπηρεσίες.

1. Πρώτο μεγάλο έργο στο χωριό ήταν οι εργασίες στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων με δωρεές συγχωριανών και φίλων. Μέχρι τότε υπήρχε το κτήριο με τους τοίχους, ένα ξύλινο τέμπλο και χωμάτινο δάπεδο με ιερέα τον αείμνηστο Απόστολο Τελώνη. Με δωρεές έγιναν τα σοβατίσματα, το τσιμεντένιο δάπεδο και τα μωσαϊκά, το νέο τέμπλο με τις εικόνες και η τσιμεντόστρωση της πλατείας.

2. Με δωρεές του Γεωργίου Η. Σακελλάρη έγιναν οι σκεπές: του Αγίου Γεωργίου, του Αγίου Αθανασίου, του Αγίου Χαράλαμπος.

3. Με πρωτοβουλία και ομιλία του Προέδρου του ΣΥΛΛΟΓΟΥ Γεωργίου Η. Σακελλάρη, κατά την εορτή του Αγίου Παντελεήμονα στο Πανηγύρι το 1968, συγκεντρώθηκαν 12.000 δραχμές και συμπλήρωσε και ο ίδιος άλλες 3.000 δραχμές για το εκκλησάκι και τη σκεπή του Αγίου, επί προέδρου της Κοινότητας Αθανασίου Σακελλάρη.

4. Με δωρεές του Γ.Η.Σ. έγινε η αρμολόγηση των εξωτερικών τοίχων των Αγίων Αποστόλων, η αγορά και τοποθέτηση της καμπάνας στην Αγία Παρασκευή και η εικόνα του Χριστού στο τέμπλο.

5. Το μεγάλο έργο του Γ. Σακελλάρη το 1958 ήταν τα χρήματα που εξασφάλισε από το Υπουργείο Παιδείας για την ανέγερση του Δημοτικού Σχολείου του Αγίου Γεωργίου, όταν υπηρετούσε ως δάσκαλος ο Ιωάννης Αθ. Παπαθεοδώρου.

6. Ο Ιωάννης Αθ. Παπαθεοδώρου υπήρξε και αυτός μεγάλος ευεργέτης και δωρη-

Συνέχεια στη σελ. 6

ΕΛΛΑΔΑ 1821 - 2021

200 χρόνια μετά την Επανάσταση

Σκηνή από τη δολοφονία του Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια

ΣΤ' ΜΕΡΟΣ: Ο εξυπνότερος (;) λαός

Το κείμενο που ακολουθεί επιλέχθηκε με την ελπίδα να λειτουργήσει ως υλικό για ενδοσκοπικό αυτομαστίγωμα, ως αφορμή για συλλογικό αναστοχασμό για αρκετές ρηχές αντιλήψεις μας ότι είμαστε ένας εκλεκτός λαός που ΟΛΟΙ μας ζηλεύουν και μας υπονομεύουν.

Είναι καιρός για ωριμότητα, αναθεώρηση και διόρθωση ορισμένων από τα στραβά και ανάποδά μας. Κοινωνίες και άτομα προχωρούν μπροστά με αυτοπεποίθηση μόνο όταν αποδεχτούν, επεξεργαστούν και αναθεωρήσουν τις αδυναμίες και τα λάθη τους.

Όσα ακολουθούν είναι αποσπάσματα από ένα εκτεταμένο κείμενο του Βασιλείου Μπέλλιου

«Είμαστε επιπόλαιοι, αμελείς, αδικαιολογήτως αισιόδοξοι, οπαδοί της ήσσονος προσπάθειας, της αποφυγής του κόπου, και σε αρκετές περιπτώσεις απειθαρχοί, ανεύθυνοι, τσαπατσούληδες, αγενείς και αδιάφοροι» (Κωστής Στεφανόπουλος, ως Πρόεδρος της Δημοκρατίας, σε ομιλία του).

Ο εξυπνότερος λαός σκοτώνει τους Καποδιστρίες του που του προσφέρουν ουσία και όποιος λαοπλάνος πολιτικός του τάξει ανέφικτα πράγματα και τον υπερχρεώνει, του βγάζει το όνομα σε δρόμους και πλατείες.

Ο εξυπνότερος λαός μετά από κάθε επιτυχία εμπλέκεται σε έναν εμφύλιο πόλεμο και καταστρέφει ό,τι έχει δημιουργήσει: μετά τους επιτυχείς περσικούς πολέμους άρχισε ο πελοποννησιακός πόλεμος που επί 30 σχεδόν χρόνια αλληλοσφάζονταν Αθηναίοι και Σπαρτιάτες.

Συνέχεια στη σελ. 4

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Μήτσος) ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (1894 - 1983)

Ο αείμνηστος Δημήτριος Παπανικολάου - ένας αυτοδημιούργητος και δυναμικός συντοπίτης μας - με απaráμιλλη αφηγηματική και περιγραφική δύναμη, με λιτότητα και απλότητα μας μεταφέρει στον τρόπο ζωής ενός ολόκληρου, σχεδόν, αιώνα - του 20ού - από τις αρχές του μέχρι το 1975, ενός τρόπου σκληρού μεν αλλά ταυτόχρονα και ανθρώπινου.

Είναι ένα ντοκουμέντο μιας εποχής με ευρύτερες αναφορές σε απανωτές γενεές των πρόσφατων προγόνων μας. Μας προσφέρει ανάγλυφα μια εποχή με τους ανθρώπους της, τις μεταξύ τους σχέσεις, τους αγώνες και τις αγωνίες τους, τους θριάμβους και τις κακοτυχίες τους. Καταγράφει το μεγαλείο του καιρού του και αποτελεί ένα

λαογραφικό-ηθογραφικό κείμενο. Απολαύστε το!

13η συνέχεια

Ρεπόρτερ για τους βαλκανικούς πολέμους από το εσωτερικό του αντιπάλου

Εγώ συνέχισα τη δουλειά στο μαγαζί που πήγαινε πολύ καλά, μέχρι το 1912, οπότε ξέσπασε ο Βαλκανικός πόλεμος. Αμέσως έφυγε ο αδελφός μου, ο Βασίλης για την πατρίδα να υπηρετήσει τη θητεία του στο στρατό. Τον γυμνάσανε για λίγο και αμέσως μετά τον έστειλαν στο Μπιζάνι.

Προχωρώντας, λοιπόν οι Έλληνες, οι Σέρβοι και οι Βούλγαροι άλλους Τούρκους έπιαναν αιχμαλώτους και άλλοι οπισθοχωρούσαν και έφευγαν λιποτακτώντας και γέμισε η Πόλη λιποτάκτες. Τα έχασαν οι

Συνέχεια στη σελ. 6

Η πλατεία χωρίς τον Πλάτανο! Παρηγοριά μας το υπόλοιπο πράσινο.

Κοινωνικά

Έφυγαν από κοντά μας

**Μητσοπούλου Αικατερίνη,
το γένος Γεωργίου Παπαθεοδώρου**
(Ροβολiάρι 1934 - Ανάβρα 2021)

Η **Αικατερίνη Παπαθεοδώρου-Μητσοπούλου**, κόρη του Γιώργου Παπαθεοδώρου και της Δημητρούλας Σακελλάρη, γεννήθηκε στις 26-04-1934 και μεγάλωσε στο Ροβολiάρι. Το 1957 παντρεύτηκε τον Θωμά Μητσόπουλο από την Ανάβρα Καρδίτσας και εγκαταστάθηκε εκεί. Απέκτησαν τέσσερις κόρες (τις διδυμες Δήμητρα, γεωπόνο στη Σπάρτη, τη Γεωργία, εφοριακό υπάλληλο στη Λαμία, τη Χρυσούλα, συνταξιούχο, και τη Σταματία, νοσηλεύτρια στο Λαϊκό Νοσοκομείο στην Αθήνα). Ευτύχησε να δει, να μεγαλώσει και να κρατήσει στην αγκαλιά της έξι εγγόνια (τρία αγόρια και τρία κορίτσια) και έναν δισέγγονο.

Εργάστηκε σκληρά σε όλη της τη ζωή σε αγροτικές δουλειές, υπήρξε πολύ φιλόπονη, έως και την τελευταία μέρα της ζωής της έσκαβε τον κήπο της και φύτευε λαχανικά και λουλούδια με πολύ μεράκι. Πάντα νοσταλγούσε το όμορφο χωριό της, όπου και είχε ένα μικρό οικοπεδάκι, στη συνοικία των Αγίων Αποστόλων, κληρονομιά από την θεία της Ελένη Σακελλάρη, την αδελφή της μητέρας της Δημητρούλας και του Αθανάσιου Σακελλάρη, δασκάλου, παιδιά του Κωνσταντίνου Σακελλάρη και της Καλλιόπης Ρίζου.

Μετά τον θάνατο του συζύγου της, επισκεπτόταν τις κόρες της, αλλά εξακολουθούσε να ζει στο χωριό της όπου και απεβίωσε πρόσφατα, στις 18-04-2021.

Στη μνήμη της κατατέθηκαν 60€ για την επισκευή της στέγης του Λαογραφικού Μουσείου.
Μας λείπει πολύ. Στις κόρες της, τα εγγόνια της και στον δισέγγονό της.

Γεωργία Μητσοπούλου

Κωνσταντίνος Γεωργίου Μπούκας
(Ροβολiάρι 1926 - Λαμία 2021)

(Αφιερωμένο στον δικό μας πατέρα και παππού, στον εκφραστή της αγάπης, της καλοσύνης, του ήθους και της δικαιοσύνης)

“Έφυγε” από την ζωή στις 5/4/2021 πλήρης ημερών ο τ. Επιθεωρητής Εκπαίδευσης **Κωνσταντίνος Γ. Μπούκας** που γεννήθηκε το έτος 1926 στο Ροβολiάρι Φθιώτιδας.

Σπούδασε παιδαγωγικά και πραγματοποίησε τις μεταπτυχιακές σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Παντρεύτηκε την Ευαγγελία Δ. Σκαλιστήρα με την οποία απέκτησε δύο κόρες και είχε την τύχη να χαρεί και τέσσερα εγγόνια.

Υπηρέτησε σε πολλά σχολεία της επαρχίας αλλά και στη Λαμία ενώ ολοκλήρωσε τον εργασιακό του βίο ως Επιθεωρητής εκπαίδευσης στις περιφέρειες Μακρακώμης και Δομοκού.

Πέραν του εκπαιδευτικού του έργου ήταν ενεργό μέλος κοινωνικών δράσεων στην πόλη της Λαμίας καθώς διετέλεσε γραμματέας της διοικούσας επιτροπής στο Παράρτημα Αντικαρκινικής Εταιρείας Νομού Φθιώτιδας ενώ προσέφερε υπηρεσία στο Σώμα Ελλήνων Προσκόπων, ως Τοπικός Εφορος και τιμήθηκε για την κοινωνική του προσφορά.

Υπήρξε φύση καλλιτεχνική και ξεδίπλωσε το ταλέντο του με σπουδές στην σχολή Α.Β.Σ και έργα ζωγραφικής του εκτέθηκαν σε εκθέσεις στην Αθήνα.

Κοινωνικός και ευαίσθητος τον απασχολούσαν τα θέματα της κοινωνίας και για τον λόγο αυτό προσπάθησε μέσα από δημοσιεύσεις του στον τοπικό τύπο να καυτηριάσει τα κακώς κείμενα με μια αλληγορική προσέγγιση, αφού κατόρθωνε να μεταφέρει τις πράξεις του παρόντος σε μια αντιστοιχία με συμπεριφορές και πράξεις ηρώων της παραδοσιακής Ελληνικής υπαίθρου με τρόπο ώστε οι ήρωές του να κρίνονται ως παραδείγματα προς μίμηση ή προς αποφυγή μέσα από την αναπόδραστη κριτική της παραδοσιακής ηθικής του λαού μας.

Υπήρξε με τον τρόπο αυτό μεταλαμπαδευτής γνώσεων αλλά και εκπαιδευτής ψυχών, ένας σπουδαίος άνθρωπος, ένας ανιδιοτελής υπηρέτης της τιμιότητας του σεβασμού προς τον συνάνθρωπο.

Στην ζωή του υπήρξε πιστός εκφραστής των πιστεύω του για την ζωή και τον ρόλο που πρέπει ο καθένας μας να διαδραματίζει στην κοινωνία και αυτό προσπαθούσε μέχρι και το τέλος να υπηρετεί πιστά λειτουργώντας με τρόπο διαδραστικό ενεργώντας πάντα με καλοσύνη, μετριοπάθεια και ευγένεια.

Εξάλλου η συγγραφή σειράς βιβλίων του με τον τίτλο “Αληθινό Παραμύθι” σε αυτό ακριβώς αποσκοπούσε και για αυτή την συγγραφική του προσπάθεια που ξεχώριζε, ως

έργο πολυσχιδές, πλούσιο και πρωτότυπο επάνω σε θέματα λαογραφικού, παιδαγωγικού και κοινωνικού ενδιαφέροντος, έγινε δεκτός ως μέλος του Ομίλου Φθιωτών Λογοτεχνών και Συγγραφέων, ενώ υπήρξε τακτικός συνεργάτης των τοπικών εφημερίδων “ΦΩΣ” και “Λαμιακός Τύπος”.

Η αγάπη του για την γενέτειρά του ήταν πάντα έντονη και πανταχού παρούσα με ένα τρόπο εκφραστικό σε κάθε έκφανση της ζωής του ενώ είναι κυρίαρχη μέσα στο συγγραφικό του έργο με μια ρομαντική, νοσταλγική και συνάμα λυρική περιγραφή της πάντα ωραίας, εντυπωσιακής και γλυκιάς σε όνειρα νιότης ενώ με τον ίδιο τρόπο αποτυπώθηκε στα ζωγραφικά του έργα όπου η μετουσίωση των δυνατών συναισθημάτων του για την γενέτειρα γη αποτυπώνεται μέσα από τα έντονα χρώματα που επέλεγε για να αναδείξει τα διάφορα έμψυχα ή άψυχα στοιχεία της ζωής του Ροβολiαρίου.

Όσοι τον γνώριζαν από κοντά θα τον θυμούνται για την πάντα επιμελημένη εμφάνισή του που συνεπικουρούμενη από την αγέρωχη κορμοστασιά του τον έκαναν μια ξεχωριστή φυσιογνωμία της πόλης μας μέχρι τα βαθειά γεράματά του, ενώ ακόμα και αυτοί που δεν τον γνώριζαν σίγουρα μέσα από αυτές τις γραμμές αναζητώντας νοερά αυτή την ανθρώπινη μορφή θα τον “αναγνωρίσουν” ως έναν από τους ΩΡΑΙΟΥΣ ανθρώπους της Λαμίας.

Ο Κώστας Μπούκας ανήκει πλέον στον κόσμο της θύμησης, σε ένα ένδοξο παρελθόν και ο τρόπος που έζησε του έδωσε την δυνατότητα να μεταβεί στην ουράνια ζωή με τις αποσκευές του γεμάτες από πλούσια προσφορά.

Θα είναι για πάντα κοντά μας γιατί κάποιοι άνθρωποι αφήνουν το στίγμα τους καθώς ενώ “έφυγαν” κατορθώνουν να συνομιλούν με τους επιζώντες.

“Εκφράζουμε τις θερμές ευχαριστίες μας σε όσους συμμετείχαν και συμπαράσταθηκαν με οποιοδήποτε τρόπο στο πένθος μας για τον θάνατο του πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού Κωνσταντίνου Γ. Μπούκα”.

Η Οικογένειά του

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αγγελή Ισμήνη, Λαμία	20€
Αστραπέλλος Κώστας, Αθήνα	20€
Βασιλείου Κώστας, Μακρακώμη	20€
Ζιαγγουβά Μαρία, Λαμία	20€
Ζυγούρη Ντία, Λαμία	20€
Μάγκας Γεώργιος, Αθήνα	20€
Μητσοπούλου Γεωργία, Λαμία	40€
Νικολάου Γεώργιος, Γέρακας Αττικής.....	20€
Παναγιώτου Αλίκη	15€
Παπαθανασίου Ηλίας, ΗΠΑ	50\$
Ρίζος Αλέκος, ΗΠΑ	50\$
Ρίζος Νικόλαος, ΗΠΑ	100\$
Ρίζου-Κοντογιάννη Μαίρη, Μακρακώμη	20€
Συλεούννης Γιάννης, Λαμία	20€
Χατζηοικονόμου Μαίρη, Κύπρος	20€

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΣΤΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ

Μητσοπούλου Γεωργία, Λαμία 40€
ΣΗΜΕΙΩΣΗ: είναι σημαντικό να βάζετε και το πατρώνυμο για να μην μπερδεύομαστε με τις συνωνυμίες μια και υπάρχουν πολλές στο χωριό μας.

Ροβολιαρίτικα Νέα
Τρίμηνη Έκδοση

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Πολιτιστικός Σύλλογος Ροβολιαριτών
Έδρα: Ροβολiάρι Φθιώτιδας
Γραφεία: Ταγιαπιέρα 3-5 Αθήνα Τ.Κ. 11525
Τηλ.: 210 6716 715 και 69 44 60 31 63
Α.Φ.Μ.: 090085976 • Δ.Ο.Υ.: Λαμίας
Εκδότης-Διευθυντής: Ηλίας Νέλλας
Πρόεδρος του Συλλόγου

Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ηλίας Νέλλας 210 6716715 & 6944603163
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βασίλειος Δημ. Σκαμάνγκης 210 7788515 & 6979775477
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ευάγγελος Βασίλ. Ρίζος 210 4971021 & 6974729117
ΤΑΜΙΑΣ: Αθανάσιος Ιωάν. Αναγνώστου 210 8035351 & 6985560970
ΕΦΟΡΟΣ: Κωνσταντίνος Δ. Σακελλάρης 210 7754403 & 6936800180
ΜΕΛΗ: Ουρανία Ρίζου, Δημόσιες Σχέσεις 22360 92818 & 6972010069
Πέτρος Νικ. Πισσώνης Νεολαία 2410 625737 & 6978142781

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διορθώσεις-εκτύπωση:
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες ΚΑΡΠΟΥΖΗ
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ιλιον 131 21 • Τηλ.: 210 2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ενημέρωση

- Τα ενυπόγραφα κείμενα αντιπροσωπεύουν τις απόψεις και το ύφος γραφής των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης εκτεταμένων κειμένων.
- Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της Σύνταξης και του Δ.Σ.
- **Οι συνδρομές να στέλνονται στον ταμία του Συλλόγου.**
- Η εφημερίδα δέχεται διαφημίσεις.
- Για να δημοσιευτούν: Γάμοι, Βαπτίσεις, ή άλλες κοινωνικές ειδήσεις **χρειάζεται** γραπτή ενημέρωση.
- Για αλλαγή της διεύθυνσής σας, ενημερώνετε απευθείας τις εκδόσεις **Καρπούζη**, ή οποιοδήποτε μέλος του Δ.Σ.

• Παρατηρούνται επιστροφές.
Βοηθήστε μας να σας ενημερώνουμε.

Η συνδρομή σας είναι η δύναμή μας

Στείλτε τη συνδρομή σας στον **ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 825/001976-35** ή **GR94 0110 8250 0000 8250 0197 635** από οποιαδήποτε άλλη Τράπεζα ή με ταχυδρ. επιταγή στον Ταμία:

ΑΘΑΝΑΣΙΟ Ι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ Λαγκαδιών 49-51 ΜΟΣΧΑΤΟ 183 44 ή απευθείας στον Ταμία, τον Πρόεδρο, όταν τους συναντάτε, ή στην Ουρανία Ρίζου στο χωριό ή κατά τις συναντήσεις μας: Λαϊκό Πανηγύρι και Συνεστίαση.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΑΦΕΝΕΙΑ: ΟΥΡ. ΡΙΖΟΥ 22 360-92 818 **TABEPNA: Π. ΣΚΟΥΡΑ: 22360-92830**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ: Τηλ. & FAX:	22 360-92 877
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ:	22 360-22 222
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ	22 360-22 775
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ:	22 360-22 213
ΓΥΜΝΑΣΙΟ:	22 360-22 314
ΛΥΚΕΙΟ:	22 360-22 555 & 22 360-23 481
ΔΑΣΟΝΟΜΕΙΟ:	22 360-22 236
ΔΕΗ:	22 360-22 247 Βλάβες 22 360-23 677
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ:	22 360-22 122
ΙΚΑ:	22 360-22 242
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ:	22 363-50 000
ΚΤΕΛ: 22 360-22 553	ΤΑΞΙ: 22 360-22 441
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ:	22 360-23732 - 23 733-22 299
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ:	22 360-22 319
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΑΓΡΟΤΙΚΗ:	22 360-22 225 & 23 700
ΛΟΥΤΡΑ ΠΛΑΤΥΣΤΟΜΟΥ:	22 360-22 510 & 22 518
TABEPNA: Παπαθεοδώρου Νίκος	22 360-22 937
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: Αργυρίου Βασ.	22 360-22 240
Βασιλείου Χρήστος	22 360-22 671
Κελεσιάδου-Κούτρα Ευσ.	22 360-22 766
Λαμπρακόπουλος Χαρ.	22 360-22 384

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ: έδρα Σπερχειάδα	
Ιστότοπος Δήμου: www.dimosmakrakomis.gov.gr	
Τηλεφωνικό Κέντρο: για όλες τις Υπηρεσίες	22 363-50 200
Δήμαρχος: Γραφείο (κ. Γκόλφη)	22 363-50 250 - F 50 202
Δημοτικό Συμβούλιο:	22 363-50 201 - F 50 221
Νομική Υπηρεσία:	22 363-50 208
Τεχνική Υπηρεσία:	22 363-50213 & 50 258 & 252 & 255
Διευθυντής:	22 363-50 210 - F 22 363-50 211
ΚΕΠ:	22 363-50 222 & 223 & 224 F 226
ΚΕΦ:	22 363-50 218
Αντιδήμαρχοι, Σπερχειάδα:	22 363-50 243 & 245
Δημοτική Ενότητα Μακρακώμης:	22 363-50 100
Αντιδήμαρχος Ενότητας Μακρακώμης:	22 360-23 450
Δημοτική Ενότητα Αγίου Γεωργίου:	22 363-50 308 & 309
Αντιδήμαρχος Ενότητας Αγίου Γεωργίου:	22 363-50 313
Δημοτολόγιο (Σπερχειάδα):	22 363-50 228
Δημοτολόγιο – Ληξιαρχείο:	22 363-50 227 - F 50 229
Πρωτόκολλο (Σπερχειάδα):	22 363-50 230
Οικονομική Υπηρεσία:	22 363-50 233 & 231 & 232
Ταμειακή Υπηρεσία:	22 363-50 241 F 22 363-50 240
Βοήθεια στο σπίτι:	22 363-50 216

Χρήστος Δημ. Ρίζος
(Ροβολιάρι 1931 - 2021)

Ο Χρήστος Ρίζος ήταν ο μεγαλύτερος από τα τέσσερα παιδιά του Δημήτρη και της Ουρανίας Ρίζου. Ακολούθησαν η Ελένη, η Κατίνα και ο Παντελής. Παρά τις δύσκολες συνθήκες, οι γονείς του τον έστειλαν στο Γυμνάσιο Σπερχειάδας από όπου αποφοίτησε το 1951. Στη συνέχεια ακολούθησαν η Κατίνα και ο Παντελής.

Παντρεύτηκε τη Βασιλική Ρίζου και απέκτησαν δύο παιδιά, τον Δημήτρη και την Ουρανία.

Χρημάτισε Γραμματέας της Κοινότητας μέχρι τη συγχώνευση της Κοινότητας στον Δήμο Μακρακώμης.

Κατά την νεκρώσιμη ακολουθία τον αποχαιρέτησαν η Άννα Μετοχιανάκη και η Δήμητρα Ρίζου.

«Ο μεγάλος Νίκος Καζαντζάκης είχε πει: «Η αξία του ανθρώπου μετριέται με το αποτύπωμα που αφήνει στο βίο που ζει. Αν είναι θετικό ή αρνητικό».

Στον αγαπημένο μας εκλιπόντα Χρήστο Ρίζο το αποτύπωμα είναι αδιαμφισβήτητα θετικό, όπως και οι αξίες στη ζωή του. Ήταν ένας αγωνιστής της ζωής, ένας έντιμος άνθρωπος. Η ζωή του έδειξε νωρίς το σκληρό της πρόσωπο, με την αναπηρία που του επιφύλαξε. Του έκανε όμως, σε αντιστάθμισμα, μερικά πολύτιμα δώρα: τον όπλισε με μαχητικότητα, αποφασιστικότητα, επιμονή και πείσμα για ζωή, του έβαλε δίπλα του μια μοναδική και άξια σύντροφο, την κυρία Βασιλική, που στάθηκε δίπλα του σαν βράχος, και του χάρισε δύο υπέροχα παιδιά, το Δημήτρη και την Ουρανία.

Πόσο, μα πόσο τυχερός που η κόρη του στάθηκε δίπλα του φύλακας-Άγγελος και έκανε τη ζωή του όμορφη και τον φρόντισε αμέριστα τόσα πολλά χρόνια.

Δημήτρη μου, Ουρανία μου... καλό ταξίδι στον πατέρα σας.

Είστε παράδειγμα για μένα, όσον αφορά τη διαρκή φροντίδα που δείξατε στους γονείς σας χωρίς να βαρυγκωμάτε!!

Είναι τόσο μα τόσο συγκινητικό τα παιδιά να φροντίζουν έτσι τους γονείς τους και αυτοί να φεύγουν ήρεμοι και με αγάπη στην αγκαλιά τους. Είναι ευχή...

Αγαπημένε μας Χρήστο,

Αναπαύσου εν Ειρήνη δίπλα στην αγαπημένη σου Βασιλική, στο πανέμορφο Ροβολιάρι, παίρνοντας μαζί σου την αγάπη όλων μας.

Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ την ιδιαίτερη παρουσία σου, το μοναδικό σου χιούμορ, τις υπέροχες ατάκες σου, την ευστροφία σου και κυρίως την υπερηφάνεια του χαρακτήρα σου που ποτέ δεν το έβαλες κάτω και πάντα με μια έξυπνη κουβέντα και θέληση άλλαζες το κλίμα.

Και να μην ξεχνάμε ποτέ...

Θάνατος είναι μονάχα η λησμονιά!

Εμείς θα σε θυμόμαστε πάντα!

Καλό ταξίδι, καλό παράδεισο. Σε περιμένει πολύς κόσμος εκεί πάνω...

Σε αγαπάμε πολύ».

Άννα Μετοχιανάκη

«Αγαπημένε θείε Χρήστο,

Ο Μάιος συνάντησε τη Λαμπρή εδώ στο ολάνθιστο Ροβολιάρι, όταν ήρθε η Θεία προσταγή για την αναχώρησή σου από την ταπεινή επίγεια ζωή, στη Θεία επουράνια, στη μόνιμη αιώνια κοινότητα.

Κι εσύ, υπάκουο, ευσεβές και πιστό τέκνο του Θεού, την 4η Μαΐου παρέδωσες ψυχή και πνεύμα, βαθεία ικεσία στον Ύψιστο, σπουδή στη Θεία θέληση, ήρεμα, απλά, ήσυχα, ειρηνικά, έχων καλή απολογία, έτσι σεμνά, όπως έζησες όλη σου τη ζωή.

Ο Γολγοθάς που ανέβηκες τα τελευταία χρόνια, με υπο-

μονή, αξιοπρέπεια και εγκαρτέρηση, μα με άπειρη αγάπη από τα παιδιά σου και αφοσιωμένη περιποίηση από την κόρη σου Ουρανία, έφτασε στο τέλος του.

Επέλεξες να φύγεις μέρα Μαγιού, μαγική, μέσα στις μέρες της Λαμπρής, στις ευωδιές της Άνοιξης, γεμάτος από την παρουσία του Δημήτρη σου, έχοντας δώσει την πατρική ευχή σου.

Θα κρατήσουμε στο νου τη γλυκιά, καλοσυνάτη μορφή σου με το μόνιμο ανεπιτήδευτο χιούμορ, την ευστροφία του νου σου, τις έξυπνες απαντήσεις, την πνευματώδη επικοινωνία.

Θα σε θυμόμαστε για τον απλό, περιεκτικό σου λόγο, για το πηγαίο ειλικρινές ενδιαφέρον για όλους, για το μεγαλείο της ψυχής σου, για το περίσσειμα ανθρωπιάς.

Και όταν περάσεις την πύλη του Ουρανού και βρεθείς στα Θεία μονοπάτια της Αθανασίας, ψάξε στα σύννεφα επάνω να βρεις την αγαπημένη σου Βασιλική, τ' αδέρφια σου και όλους τους δικούς σου. Και σαν τους βρεις και τους γλυκοφιλήσεις, αγκάλιασέ τους και ακουμπήστε μαζί στην αγκάλη του Θεού.

Θείε Χρήστο,
Όλοι εμείς που είμαστε εδώ σου στέλνουμε κατευόδιο ευχόμενοι καλό παράδεισο».

Δήμητρα Ρίζου

Σταυρούλα (Βούλα) Μπότσικα
(Ροβολιάρι 1941 - Αθήνα 2021)

Η Βούλα Μπότσικα γεννήθηκε στο Ροβολιάρι το 1941. Ήταν το πέμπτο από τα έξι παιδιά του Βαγγέλη και της Ελένης Μπότσικα (η Βάσω η μεγαλύτερη, η Αγορή, η Δήμητρα, η Ολυμπία, η ίδια και ο Δημήτρης). Ξεκίνησε την καριέρα της ως νοσοκόμα σε ιδιωτική κλινική στη Λαμία. Είχε μέσα της τη φλόγα να εξελιχθεί. Τελείωσε νυχτερινό Γυμνάσιο, φοίτησε σε σχολή Αδελφών Νοσοκόμων και κατάφερε να γίνει προϊσταμένη στο Νοσοκομείο «Ερυθρός Σταυρός» στην Αθήνα όπου και βραβεύτηκε για τις υπηρεσίες της και την ιδιαίτερη αφοσίωση στους ασθενείς. Δεν απόκτησε δική της οικογένεια. Όλη της την αγάπη για τους ανθρώπους τη διοχέτευσε στα αδέρφια της, τους συγγενείς, τους γύρω της και τους συγχωριανούς της.

Για το χωριό μας, μετά τη συνταξιοδότησή της, η Βούλα ήταν ένας θεόσταλτος άγγελος. Βοηθούσε τους πάντες όχι μόνο με τις ειδικές γνώσεις της και την κάθε μορφής συμπαράσταση, αλλά και με οικονομικές συνεισφορές σε κοινωφελή έργα. Τελευταία ήταν η γενναιοδωρή προσφορά της για την επέκταση του κοιμητηρίου του ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ όπου και διάλεξε την τελευταία της κατοικία. Δυστυχώς η επιθυμία της δεν πραγματοποιήθηκε.

P.N.

Ο πιο συγκινητικός αποχαιρετισμός της έρχεται από τη γειτόνισσά της **Λαμπρινή Νέλλα-Κρητικάκη**.

«Σταυρούλα μου,
Σε περιμέναμε στο χωριό μας εφέτος νωρίς την Άνοιξη, όπως είχες μηνύσει... Δυστυχώς! ... Ήρθε το κακό μαντάτο πως η Σταυρούλα δεν θα ξανάρθει. Πάγωσαν όλοι στο χωριό και στη γειτονιά μας. Έκλαψαν πολύ για τη Σταυρούλα και όλοι οι χωριανοί περίμεναν να τη συνοδεύσουν στον ΑΗΓΙΩΡΓΗ, όπου είχε συμβάλει με ένα σημαντικό ποσό για την πρόσφατη επέκταση του Κοιμητηρίου και διάλεξε το σημείο της τελευταίας της κατοικίας.

Δυστυχώς για τη Σταυρούλα το άψυχο κορμάκι της δεν έφτασε και δεν τάφηκε στα πατρογονικά εδάφη. Οι λόγοι άγνωστοι, απάντηση καμία. Η επιθυμία της να κοιμηθεί για πάντα στη γενέτειρά της δεν εκπληρώθηκε.

Σταυρούλα μου, το χωριό μας σε αναζητάει και σε περιμένει.

Η γειτονιά μας ερήμωσε, η βρύση μας με το θάνατο νερό της έμεινε μόνη, έρημη. Σε περιμένει να τη φροντίσεις όπως πάντα και να καλοδεχθείς τον κάθε περαστικό.

Πριν μερικά χρόνια που συναντηθήκαμε στο χωριό μου θύμισες τα χρόνια που πηγαίναμε εφόδια στα αδέρφια μας

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΥΠΕΡ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Ρίζος Παναγιώτης του Κων. ΗΠΑ,
στη μνήμη της συζύγου του Βασιλικής,
υπέρ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 300\$
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 200\$
ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 200\$

Ρίζος Νικόλαος του Κων. ΗΠΑ,
στη μνήμη του αδελφού του Ηλία
υπέρ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 300\$
υπέρ του κοιμητηρίου του ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 50\$

στη Σπερχειάδα. Τους πηγαίναμε τρόφιμα και πλυμένα ρούχα. Έτσι σπούδαζαν τότε τα παιδιά. Με ψωμί μιας εβδομάδας, λίγα καυσόξυλα για μαγειρέμα ή θέρμανση, έναν γκαζοντενεκέ για τραπεζάκι και καλοκαιρινά μεροκάματα στη Θεσσαλία για να έχουν χρήματα για τα βιβλία της επόμενης χρονιάς.

Μάλιστα μια φορά ξυπνήσαμε στο πρώτο λάλημα του φυσικού μας ρολογιού, του κόκορα, και το ξημέρωμα ήμασταν στη Σπερχειάδα ύστερα από εξάωρη πορεία μέσα στη νύχτα χωρίς φόβο και ανασφάλεια.

Τι ωραία χρόνια! Γεμάτα όνειρα και αισιοδοξία.

Η Σταυρούλα προικισμένη με αρετές, ξεχώριζε μέσα στο σπιτικό της. Η πραότητα, η αγάπη για όλους και όλα, το φιλότιμο, η προθυμία να συνδράμει τον καθένα, ο αγώνας για το καλύτερο, την οδήγησαν στο να πετάξει τον μανδύα της μιζέριας και της φτώχειας και να προχωρήσει στη δημιουργία και την προκοπή. Τη μέρα δούλευε και το βράδυ πήγαινε στο νυχτερινό Γυμνάσιο. Αυτό σε έκανε, Σταυρούλα μου, νοσοκόμα σωστή, προκομμένη, δοσμένη ψυχή τε και σώματι στο προσκέφαλο του κάθε ασθενή.

Στο χωριό μας έκανες τόσα καλά και πρόσφερες πολλά που το ευχαριστώ είναι πολύ φτωχό να το πούμε. Το όνομά σου είναι γραμμένο παντού, στις εκκλησίες, στην κοινότητα, στην εφημερίδα του χωριού μας.

Όπου υπήρχε ανάγκη, η Σταυρούλα ήταν εκεί! Όποιος πονούσε έτρεχες να τον βοηθήσεις, να του γιάνεις την πληγή είτε αυτή ήταν στο σώμα ή στην ψυχή. Έδινες κουράγιο και δύναμη σε όλους.

Σταυρούλα μου, η ψυχούλα σου να εύρη αιώνια γαλήνη. Καλό παράδεισο, καλή μου γειτόνισσα.

Λαμπρούλα

Ηλίας Κων. Ρίζος

(Ροβολιάρι 1928 - Μακρακώμη 30 Ιουνίου 2021)

Ο Ηλίας Ρίζος ή Βλαχολιάς ήταν το τρίτο από τα δέκα παιδιά του Κώστα Ρίζου (Γληγοροκώτσιου) και της Ζωής. Τα περισσότερα χρόνια του τα έζησε στο χωριό. Τα τελευταία στη Μακρακώμη.

Όλη του τη ζωή ήταν κτηνοτρόφος, πετυχημένος τσοπάνης. Αγαπούσε τα ζώα του περισσότερο και από τα παιδιά του. Το καλοκαίρι στα βοσκοτόπια του χωριού και το χειμώνα για ξεχειμαδιό στη Μακρακώμη και αυτά τον αποζημίωσαν για την αφοσίωση και τη φροντίδα του.

Παντρεύτηκε τη Στέλλα Γεωργίου Βλάχου και απέκτησαν δύο παιδιά, τη Μαίρη και τον Κώστα. Ευτύχισε να δει και να αγκαλιάσει τρία εγγόνια και δύο δισέγγονα.

Όλη του η ζωή ήταν τα πρόβατά του και η οικογένειά του. Φρόντισε όσο κανένας άλλος παιδιά και εγγόνια του. Τα αποκατέστησε με σπουδές, σπίτια και αυτοκίνητα.

Έκανε μεγάλη περιουσία με τα ζώα του, αγόρασε κτήματα, έκτισε στα παιδιά του σπίτια και κατάφερε να φροντίσει όλους.

Τα τελευταία είκοσι χρόνια αποτραβήχτηκε από την ενεργό δράση ως τσοπάνης. Ωστόσο κράτησε μερικά «μανάρια» για να του θυμίζουν το πόσο δραστήριο άτομο ήταν στη ζωή του.

Μέχρι τις τελευταίες του μέρες διατηρούσε διαύγεια πνεύματος και διάθεσης για δράση, όπως στα νιάτα του. Και παρέδωσε το πνεύμα του ήρεμος και χαμογελαστός όταν συνειδητοποίησε ότι δεν θα μπορεί πλέον να μετακινείται. Πορεύτηκε προς τη χώρα των μακάρων πλήρης ημερών και με ήσυχη τη συνειδήσή του ότι έπραξε το χρέος του δικαίου. Θα λείψει πολύ από τις ραχούλες και τα βοσκοτόπια του χωριού μας. Αιωνία του η μνήμη.

P.N.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει προς τους οικείους τους τα ειλικρινή συλλυπητήριά του.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΜΑΣ

Στο προηγούμενο φύλλο (145) μάς διέφυγε να αναφέρουμε την προσφορά του **Κώστα Παντ. Δημητρίου** στη μνήμη του γιου του **Παντελή**. Ανέλαβε και αντικατέστησε το μισογκρεμισμένο τοιχίο δίπλα στο οστεοφυλάκιο του ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ με ένα στέρεο τσιμεντένιο. Ευχαριστούμε για την προσφορά του.

Τα Συμβούλια

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ
Αποστόλου Μελίνα, υπέρ του κοιμητηρίου του ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 50€ Παπακώστας Παναγιώτης του Ιωάννη, υπέρ του κοιμητηρίου του ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 50€ Ρίζου-Κοντογιάννη Μαίρη, Μακρακώμη, υπέρ του κοιμητηρίου του ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ..... 50€
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Ρίζος Παναγιώτης του Κων. ΗΠΑ, στη μνήμη της συζύγου του Βασιλικής Ρίζου... 100\$ Ρίζος Παναγιώτης του Κων. ΗΠΑ, στη μνήμη Ηλία Ρίζου100\$

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΥΠΕΡ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ
Ρίζος Παναγιώτης του Κων. ΗΠΑ, στη μνήμη της συζύγου του Βασιλικής, υπέρ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 300\$ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 200\$ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 200\$
Ρίζος Νικόλαος του Κων. ΗΠΑ, στη μνήμη του αδελφού του Ηλία υπέρ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 300\$ υπέρ του κοιμητηρίου του ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 50\$

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΜΑΣ
Στο προηγούμενο φύλλο (145) μάς διέφυγε να αναφέρουμε την προσφορά του Κώστα Παντ. Δημητρίου στη μνήμη του γιου του Παντελή . Ανέλαβε και αντικατέστησε το μισογκρεμισμένο τοιχίο δίπλα στο οστεοφυλάκιο του ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ με ένα στέρεο τσιμεντένιο. Ευχαριστούμε για την προσφορά του.
Τα Συμβούλια

200 χρόνια μετά την Επανάσταση

Συνέχεια από την 1η σελ.

Ο εξυπνότερος λαός κάνει μια μοναδική σε τόλμη Επανάσταση το 1821 και αμέσως μετά τις πρώτες επιτυχίες αρχίζει έναν φονικότατο εμφύλιο με αποτέλεσμα να κινδυνεύει να οβήσει η επανάσταση. Χάρη στην επέμβαση των ξένων δυνάμεων και για τα δικά τους συμφέροντα δημιουργήθηκε το υποτυπώδες ελληνικό κράτος. Ορισμένοι ευρωπαίοι συμβούλευαν τον Σουλτάνο να μην ξοδεύεται και στέλνει στρατεύματα να καταπνίξει την επανάσταση διότι οι Έλληνες θα αλληλοφαγωθούν μόνοι τους και θα σβήσει η επανάσταση.

Μεγάλωσε η Ελλάδα με τους βαλκανικούς πολέμους, ήρθε μετά ο εθνικός διχασμός για να οδηγηθούμε στην τραγωδία της Μικρασιατικής καταστροφής.

Μετά το έπος του '40 έπρεπε να αρχίσει ο πιο φονικός εμφύλιος που κόστισε περισσότερους νεκρούς από τον Ελληνογερμανικό πόλεμο.

Ο εξυπνότερος λαός συντηρεί το εμφυλιοπολεμικό κλίμα μέχρι σήμερα, 70 χρόνια μετά και το εκφράζει σε κάθε ευκαιρία: «Είμαι δεξιός και είμαι υπερήφανος που είμαι δεξιός» ωρύεται πρώην υπουργός στην τηλεόραση. «Είμαι μαρξιστής» επιμένει με έμφαση ο νυν (2015) υπουργός παιδείας στο λόγο του στις προγραμματικές δηλώσεις της νέας κυβέρνησης.

Τέτοιους υπουργούς θέλει ο εξυπνότερος λαός. Αυτός ο λαός θέλει υπουργούς που χρειάστηκαν δέκα χρόνια για να πάρουν το πτυχίο τους (αν το πήραν) και που έχουν αποκτήσει ιδιαίτερες ικανότητες στο πόκερ (κατά δήλωση υπουργού) διότι έτσι θα πάει ο τόπος σίγουρα μπροστά. Θέλει πολιτικούς με θάρρος, να κάνουν τους Ευρωπαίους να τρέμουν, να χορεύουν όπως εμείς τους βαράμε τα νταούλια. Όχι να μας κάνουν αυτοί όπως θέλουν. Να τους τη σπάσουμε.

Τέτοια θέλει να ακούει ο εξυπνότερος λαός και να ζει στη φαντασίωσή του. «Θα τους σπάσουμε τα μούτρα όπως τους τα σπάσαμε το '40!» Ζήτω! (τώρα ποιος έσπασε ποianού τα μούτρα το '40 το ξέρουμε εμείς οι μεγαλύτεροι πολύ καλά). Άλλος υπουργός μας διαβεβαιώνει ότι επειδή καταφέραμε να είμαστε μεγαλοεφειλέτες έχου-

με τους δανειστές μας στο χέρι και τους κάνουμε ό,τι θέλουμε.

Ο εξυπνότερος λαός δεν θέλει να καταλάβει ότι τρώγοντας επί 40 χρόνια δανεικά λεφτά, υποδουλώθηκε στους δανειστές του, διότι **αυτός είναι ο κανόνας.** Το είπε ο Σόλων όταν αναγκάστηκε να κάνει τη σεισάχθεια τον 6^ο π.Χ. αιώνα στην Αθήνα, όταν όσοι δεν μπορούσαν να αποπληρώσουν το δάνειό τους είχαν γίνει δούλοι. Το είπε ο Μένανδρος: «Τα δάνεια δούλους τους ελεύθερους ποιεί». Το είπε ο Πλούταρχος: «το δανειζέσθαι της εσχάτης αφροσύνης και μαλακίας εστίν». Το είπε ο Μέγας Βασίλειος στο λόγο του κατά το κιζόντων «όποιος δανείζεται γίνεται εκουσίως (με τη θέλησή του) δούλος για όλη του τη ζωή». Το είπε ο Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης, ο οποίος μάλιστα διαπιστώνει ότι πολλά θύματα των δανειστών αυτοκτονούν, δένοντας μια πέτρα στο λαιμό και πέφτουν στη λίμνη διότι θεωρούν το θάνατο ελαφρύτερο από τον δανειστή.

Ο εξυπνότερος λαός το αγνοεί διότι σνομπάρει την παράδοση των προγόνων του.

Ο εξυπνότερος λαός συνεχίζει να ζητωκραυγάζει αφού ζούσε πλουσιοπάροχα τρώγοντας μαζί με τους Πάγκαλους και τους πάσης φύσεως σοσιαλ-λυστές της μεταπολίτευσης. Ούτε που του πέρασε από το μυαλό ότι κάποια στιγμή θα πρέπει να επιστρέψει τα δανεικά. Ούτε καταλαβαίνει ότι εφόσον χρωστάει τόσα δισ. θα είναι για πολλά χρόνια υπό συνεχή επιτήρηση από τους δανειστές είτε με μνημόνια είτε με συμφωνία ή όπως αλλιώς να το ονομάζουν, δεν αλλάζει η ουσία.

Εν τούτοις ο εξυπνότερος λαός χωρίστηκε σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς διότι μερικοί πίστεψαν κάποιους πολιτικούς που για να τους αποσπάσουν την ψήφο τους τούς υποσχέθηκαν ότι, αν έπαιρναν την εξουσία θα καταργούσαν τα μνημόνια σε μια ημέρα με ένα νόμο! Τέτοια θέλει να ακούει ο εξυπνότερος λαός και μετά προσγελώνεται ανώμαλα στη σκληρή πραγματικότητα ικανοποιούμενος με το να βρίζει τους δανειστές.

Ο εξυπνότερος λαός εξέθρεψε συνδικαλιστές που τον οδήγησαν σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις (απεργίες). 5.500 απεργίες σε τριάντα χρόνια, που αντιστοιχούν σε πέντε εργάσιμα έτη. Αυτό σημαίνει απώλεια σε ευρώ 140 δισ.

Ο εξυπνότερος λαός καταφέρει έτσι να διώξει ή να

κλείσει εκείνες τις λίγες βιομηχανίες που διαθέταμε. Έτσι από την πολλή εξυπνάδα ανέβασε την ανεργία σε ύψη ρεκόρ και μας φταίνει βεβαίως οι ξένοι που δεν μας τα χαρίζουν. «Εθνικό σπορ οι απεργίες στην Ελλάδα. Για τους Αθηναίους, το να κινούνται μέσα στο χάος που προκαλούν οι απεργίες, είναι τρόπος ζωής» έγραφε η Wall Street Journal σε ένα μάλλον ειρωνικό αφιέρωμα (20-12-2012). Το «ιερό» δικαίωμα της απεργίας έχει φοβερές οικονομικές συνέπειες για τον εξυπνότερο λαό. Η πολλή ιερότητα μάλλον τρομάζει τις βιομηχανίες που μετακομίζουν και αποτρέπει υποψήφιους επενδυτές να πλησιάσουν στην Ελλάδα.

Τις συμπεριφορές του εξυπνότερου λαού αλλά και των υπουργών του και γενικώς των παντός είδους αξιωματούχων του εξυπνότερου λαού περιγράφει πολύ εύστοχα ο Γεώργιος Σουρής. «Ωσάν πολίτης σκυφτός ραγιάς, σαν πιάσει πόστο δερβεν-αγάς»!! Έτσι υπουργός σκαμπίλισε τροχονόμο που τόλμησε να του συστήσει να κατεβάσει το αυτοκίνητό του από το πεζοδρόμιο! Τι νόμισε ο τροχονόμος, ότι μπορεί να κάνει παρατήρηση σε υπουργό; Δεν είναι Αυστραλία εδώ όπου, αν ο τροχονόμος γράψει τον Πρωθυπουργό για τροχαία παράβαση, την επομένη θα προαχθεί από την υπηρεσία του. Εδώ τρώει υπουργική καρπαζιά και να είναι και ευχαριστημένος αν δεν πάρει δυσμενή μετάθεση.

Ο εξυπνότερος λαός διαθέτει τον μεγαλύτερο αριθμό νοσταλγών δύο τεράτων της ιστορίας του 20ού αιώνα, του πατερούλη (Στάλιν) και του φύρερ (Χίτλερ) οι οποίοι εκπομπούνται ευαρίθμως στο κοινοβούλιο των σημερινών απογόνων του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη και όλων εκείνων που χωρίς αυτούς κανένας στον κόσμο σήμερα δεν θα ήξερε κατά πού πέφτει η Ελλάδα.

Δεν συγκρίνεται η εξυπνάδα αυτού του λαού με των άλλων λαών (κουτόφραγκοι, αμερικανάκια).

Η σημερινή ελληνική κοινωνία θυμίζει παραμονές μεγάλης εθνικής καταστροφής. «Έτσι ήταν τον δεύτερο προ Χριστού αιώνα, όταν ήλθαν εδώ οι Ρωμαίοι και βρήκαν μια Ελλάδα σε απίστευτη παρακμή, υπογεννητικότητα, διαφθορά, όλοι θέλαν να γίνουν γρήγορα πλούσιοι, δεν παντρεύονταν, αλλά και παντρευόμενοι δεν έκαναν παιδιά ένα ή το πολύ δύο παιδιά για να τα μεγαλώσουν με άνεση και να τα αφήσουν πλούσια. Έτσι πόλεις και χωριά ερη-

μώθηκαν ενώ δεν υπήρξαν ούτε πόλεμοι ούτε επιδημίες» (ιστορικός Πολύβιος ο Μεγαλοπολίτης). Η ίδια κατάσταση επικρατούσε το 1204 όταν ήλθαν οι Λατίνοι (4η Σταυροφορία) και βρήκαν μια κοινωνία σε πλήρη παρακμή (υπογεννητικότητα, διχασμός, διαφθορά, μοναστήρια με νέους μοναχούς για να αποφεύγουν τη στράτευση, το εμπόριο και τα λιμάνια σε ξένους, κυρίως Ενετούς) και άλωσαν την Βυζαντινή, στην ουσία Ελληνική Αυτοκρατορία.

Διαχρονικά ο εξυπνότερος λαός έχει έντονες τάσεις αυτοκαταστροφής. Οι ηγέτες του μιλάνε συνεχώς για δημοκρατία, αλλά ο ταλαίπωρος τούτος τόπος που υποτίθεται ότι τη γέννησε, ποτέ δεν κατάφερε να την εφαρμόσει. Συνεχείς καταλήψεις σχολείων και άλλων χώρων δεν έχουν καμιά σχέση με τη Δημοκρατία. Χωρίς πειθαρχία στους νόμους, χωρίς σεβασμό στη γνώμη του άλλου και διάλογο δεν υπάρχει Δημοκρατία. Οι έχοντες αντίθετη γνώμη είναι αυτόματα προδότες, γερμανοτσολιάδες και πολλά άλλα.

Ο εξυπνότερος λαός δεν καταδέχεται να τον ελέγχουν οι κρατικές υπηρεσίες. Όταν υπάλληλοι του υπουργείου οικονομικών τόλμησαν να ελεγχουν καταστήματα στα νησιά για φοροδιαφυγή, κατ'επανάληψη προπηλακίστηκαν και κινδύνευσε η σωματική τους ακεραιότητα, αναγκάστηκε η αστυνομία να τους φυγαδεύσει.

Ο εξυπνότερος λαός δεν είναι δυνατόν να δίνει αποδείξεις για τις υπηρεσίες του, γιατί μόνο τα κορόιδα πληρώνουν φόρους. Έτσι όταν εμφανιστεί κλιμάκιο εφοριακών ελεγκτών για έλεγχο σε κάποιο μέρος θα αντιμετωπίσει ομαδική αντίσταση από τον εξυπνότερο λαό με τις αγριότερες διαθέσεις.

Ένας τέτοιος λαός, αφού κατάφερε να γίνει περίγελως ανά την υφήλιο και δεν έχει επίγνωση αυτού του γεγονότος, **είναι άξιος της μοίρας του.** Δεν φαίνεται να βγάζει από το μυαλό του ότι είναι ο εξυπνότερος λαός και ότι οι άλλοι φταίνει για την κακή του μοίρα. Δεν αναγνωρίζει ποτέ τα λάθη του και συνεχίζει να σκάβει το λάκκο του μόνος του μέχρι να εξαφανιστεί από προσώπου της γης. Διότι με τον σημερινό δείκτη γεννητικότητας (1, 2 παιδιά ανά ζευγάρι) με μαθηματική ακρίβεια μετά από τρεις τέσσερις γενιές δεν θα γεννιούνται πλέον Έλληνες και έτσι θα στερηθεί η ανθρωπότητα του εξυπνότερου λαού.

Πεντέλη, Αύγουστος 2015

Κουνούπια: το θάσανο του καλοκαιριού

Πώς να τα αποφεύγουμε!

Οι καλοκαιρινοί επισκέπτες μας, ως ζωντανά πλάσματα, διεκδικούν και αυτοί μερίδιο από την τροφή που προσφέρει ο πλανήτης μας για να επιβιώσουν. Θα μπορούσαμε να είμαστε ευγενικοί μαζί τους και να τους την προσφέρουμε – τι είναι δα ένα ελάχιστο ποσοστό από μια σταγόνα αίματός μας; –, αν δεν υπήρχαν οι ενοχλήσεις από το τσίμπημά τους, η φαγούρα, τα σημάδια στο δέρμα μας και το ενδεχόμενο να μας μεταδώσουν κάποια ασθένεια (την από παλιά γνωστή μας ελονοσία, τον σύγχρονο πυρετό του Νείλου ή άλλες). Οπότε αρματωνόμαστε με διάφορα εντομοαπωθητικά ή εντομοκτόνα για να αντιμετωπίσουμε πανικόβλητοι τον μικροσκοπικό εχθρό μας.

Ωστόσο, τα γνωστά εντομοκτόνα, περιέχουν χημικές ουσίες που και αυτές είναι βλαβερές.

Ευτυχώς που η επιστήμη, μελετώντας τα διάφορα γνωστά φυτά γύρω μας ανακάλυψε σε αυτά ένα σωρό φυσικές και αβλαβείς ουσίες που κάνουν τους ενοχλητικούς επισκέπτες μας να το βάζουν στα πόδια ή, αλλιώς ειπωμένο, να αλλάζουν πορεία.

Φυσικά και αβλαβή εντομοαπωθητικά

Ως φυσικά και αβλαβή απωθητικά κουνουπιών λειτουργούν μερικά αιθέρια έλαια φυτών ή και φυτά τα οποία είναι δίπλα μας ή μπορούμε να τα έχουμε σε γλάστρες στα μπαλκόνια, τις βεράντες ή τα παράθυρά μας ή να τα καλλιεργήσουμε εύκολα.

• **Εντομοαπωθητικά φυτά:** Διώχνουν τα κουνούπια με την έντονη μυρωδιά τους και τα αιθέρια έλαια που έχουν τα φύλλα, τα άνθη και τα κοτσάνια τους. Είναι η **αρμπαρόριζα**, ο **θασιλικός**, το **θάλαμο** ή **σπαθόχορτο**, το **δενδρόλιβανο**, ο **δυόσμος**, ο **κατιφές**, η **λεβάντα**, το **μελισσόχορτο**, η **σιτρονέλα**, το **σκόρδο**, το **φασκόμηλο** και άλλα. Λεπτομέρειες για το πώς τα χρησιμοποιούμε θα βρείτε στο διαδίκτυο (πληκτρολογώντας εντομοαπωθητικά φυτά θα βρεθείτε μπροστά σε ένα σωρό πληροφορίες).

• **Αιθέρια έλαια φυτών:** Στην αγορά βρίσκουμε μεγάλη ποικιλία αιθερίων ελαίων και οδηγίες χρήσης τους. Όλα τα παραπάνω φυτά δίνουν αιθέρια έλαια. Αναζητήστε της λεβάντας, του δυόσμου, του δενδρόλιβανου, του ευκαλύπτου και δημιουργήστε μίγματα για επάλειψη του σώματος.

• **Τροφές:** Τρόφιμα που περιέχουν πολύ νάτριο (αλάτι) ή κάλιο, αυξάνουν το γαλακτικό οξύ, με αποτέλεσμα να γινόμαστε πιο ελκυστικοί στα κουνούπια. Οι επεξεργασμένες τροφές περιέχουν αυξημένη συγκέντρωση νατρίου και καλίου και είναι καλό να τις αποφεύγουμε. Στη θέση τους μπορούμε να βάλουμε βατόμουρα, μήλα, καρπούζι, αγγούρι, λάχανο, και πράσινες πιπεριές για δε τις τηγανιτές πατάτες με το μπόλικο αλατάκι προτιμήστε το σπανάκι, το αβοκάντο, τα δαμάσκηνα, τις μπανάνες ή τα φασόλια με λιγότερη περιεκτικότητα σε κάλιο. Όλες οι φυσικές τροφές περιέχουν το αναγκαίο για τον οργανισμό μας αλάτι. Το αλάτι μπήκε στη ζωή του ανθρώπου ως συντηρητικό τροφίμων και απλώς το συνηθίσαμε.

Το σκόρδο, ως τροφή (στα φαγητά μας), από το στομάχι μας περνάει στο αίμα μας και καταλήγει ως ιδρώτας στην επιδερμίδα όπου το συλλέγουν τα κουνούπια και κόβουν δρόμο. Μόνο που είναι ενοχλητικό, ως σωματική μυρωδιά, και για τους ανθρώπους γύρω μας. Διαλέγετε και παίρνετε.

• **Άλλα μέτρα:** Φροντίζουμε να μην υπάρχουν στάσιμα νερά γύρω μας (στο δρόμο, στην αυλή, στον κήπο ή στα πιατάκια των γλαστρών). Είναι το καταφύγιο των κουνουπιών.

• Επίσης είναι καλό να γνωρίζουμε ότι το 85% της ελκυστικότητάς μας στα κουνούπια προέρχεται από το DNA, δηλ. είναι στα γονίδια μας γι' αυτό και μερικοί είναι απλησίαστοι από αυτά.

Ηλίας Νέλλας

lirio
Studios - Coffee

Π. Μπακογιάννη 25
35011 Μακράκωμη, Φθιώτιδας
Τηλ.: 22360 24144
Φαξ.: 22360 24184
Κιν.: 697 9115 968
Web Site: www.lirio.gr
E-mail: info@lirio.gr

Ο τεχνίτης ΤΖΙΜΗΣ ΦΕΛΑΪ
και το έργο του Τηλ. 69 40 75 32 69

παραδοσιακά γλυκά ταψία
γλυκιά ζωή
Καραθεοδωτή 30, Ν. Ψυχικό 2150384578

Ανοιξιάτικες εικόνες απολαμβάνουν στις αυλές τους τόσο ο Πάνος και η Ειρήνη Λάμπου-Σπυροπούλου όσο και η Γεωργία Παναγιώτου.

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος (5η Ιουνίου) Έρευνα του AVAAZ

Το Anaaz είναι ένα παγκόσμιο κίνημα πολιτών με 65 εκατομμύρια μέλη που κινητοποιείται για να φέρνει τις απόψεις και τις αξίες των λαών στο επίκεντρο των παγκόσμιων πολιτικών αποφάσεων.

Η λέξη «Anaaz» σημαίνει «φωνή» ή «τραγουδι» σε πολλές γλώσσες.

Τα μέλη του Anaaz βρίσκoμαστε σε κάθε γωνιά του πλανήτη, ενώ η κεντρική μας ομάδα λειτουργεί από 18 χώρες και 6 ηπείρους, και χρησιμοποιεί 17 γλώσσες. Μάθε περισσότερα για τις μεγαλύτερες νίκες του κινήματός μας ή βρες μας στο Facebook, το Twitter ή το Instagram.

Η έρευνα

Πριν μερικές εβδομάδες, και εν όψει της Παγκόσμιας Ημέρας Περιβάλλοντος (5 Ιουνίου, που θεοπίστηκε από τον ΟΗΕ το 1972), εκατομμύρια μέλη του κινήματος από όλον τον κόσμο ερωτηθήκαμε σε 17 γλώσσες ποιες θα πρέπει να είναι οι δράσεις του για τους επόμενους μήνες και 150.000 από εμάς απαντήσαμε!

Πρόκειται για μια από τις μεγαλύτερες παγκόσμιες δημοσκοπήσεις που έγιναν ποτέ και θα βοηθήσει να τεθούν οι προτεραιότητες και να σχεδιαστούν οι δράσεις του Anaaz για αυτή την κρίσιμη περίοδο.

Εδώ θα βρείτε τις πέντε δημοφιλέστερες προτάσεις από τη δημοσκόπηση και μερικά από τα όνειρα και τις ελπίδες που μοιράστηκαν μέλη του Anaaz άνθρωποι σαν όλους μας που ονειρεύονται έναν φωτεινότερο, δικαιότερο και πιο πράσινο κόσμο.

Πρώτη προτεραιότητα έρχεται η **κλιματική κρίση: 54,94%**.

Δεύτερη, η **υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: 33,43%**.

Τρίτη, η **προστασία της βιοποικιλότητας και καταπολέμηση της εξαφάνισης των ειδών: 31,44%**.

Τέταρτη, ο **αγώνας κατά του διχασμού, του εξτρεμισμού και υπέρ της Δημοκρατίας: 27,82%**.

Πέμπτη προτεραιότητα, η **καταπολέμηση της φτώχειας: 25,56%**.

Ζητήθηκε από τα μέλη του Anaaz να δώσουν τις ιδέες τους και για το πώς των θεμάτων που έθιξαν και δύο από τις επικρατέστερες απαντήσεις τους για καθένα ξεχωριστά από τα θέματα είναι:

1. Πώς πρέπει να ανταποκριθούμε στην κλιματική κρίση;

A. **70,71%**: Να επιταχύνουμε τη μετάβαση στην πράσινη ενέργεια, βάζοντας τέλος στις επιδοτήσεις για τα ορυκτά καύσιμα (λιγνίτης, κάρβουνο, πετρέλαιο, φυσικό αέριο) και πιέζοντας ώστε οι δημόσιες δαπάνες να συμφωνούν με την κλιματική επιστήμη.

B. **57,64%**: Να περάσουμε ισχυρούς νόμους για το κλίμα, οι οποίοι θα μας επιτρέπουν να κινούμαστε νομικά ενάντια σε όποιες κυβερνήσεις δεν τηρούν τις περιβαλλοντικές δεσμεύσεις.

2. Πώς πρέπει να προστατεύσουμε τη φύση και τη βιοποικιλότητα;

A. **66,13%**: Να πείσουμε κυβερνήσεις και τράπεζες να σταματήσουν τις επενδύσεις σε έργα που καταστρέφουν το περιβάλλον.

B. **45,10%**: Να βοηθήσουμε να ανακηρυχθεί προστατευόμενος ο μισός πλανήτη, πιέζοντας για σχέδια οικονομικής, κοινωνικής και οικολογικής ανάκαμψης, που θα βάζουν πάνω από όλα τους ανθρώπους και τον πλανήτη.

3. Πώς πρέπει να αγωνιστούμε για την ισότητα των φύλων το 2021;

A. **58,62%**: Να πιέσουμε τις κυβερνήσεις να

δεσμευτούν μέσα στο 2021 για ένα παγκόσμιο σχέδιο δράσης για την προστασία των γυναικών από τη βία και να ενισχύσουμε οικονομικά ομάδες που δίνουν αγώνα για αυτόν το σκοπό.

B. **56,68%**: Να πιέσουμε τους ηγέτες του κόσμου να δεσμευτούν πως μέχρι το 2030 οι παιδικοί γάμοι θα έχουν απαγορευτεί παντού στον κόσμο, και να ενισχύσουμε οικονομικά οργανώσεις που αγωνίζονται στην πρώτη γραμμή για να σταματήσει αυτό το φαινόμενο.

4. Πώς πρέπει να καταπολεμήσουμε την παραπληροφόρηση που απειλεί τις κοινωνίες μας;

A. **63,43%**: Να οργανώσουμε εκστρατείες για να περάσουμε νέους νόμους και κανόνες για τα κοινωνικά δίκτυα που θα προστατεύουν τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

B. **37,94%**: Να εκπαιδεύσουμε άλλες οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών στο πώς να προστατεύουν τους πολίτες από τις ψευδείς ειδήσεις (fake news) κατά τη διάρκεια των εκλογών.

5. Πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε την πανδημία του Covid 19;

A. **58,08%**: Να αγωνιστούμε για επείγουσα οικονομική πρόσβαση στα εμβόλια του κορωνοϊού.

B. **50,37%**: Να πιέσουμε για ελάφρυνση χρέους για τις φτωχές χώρες ώστε να μπορέσουν να επενδύσουν στα συστήματα υγείας τους και την οικονομική ανάκαμψη.

Το 2021 είναι γεμάτο προκλήσεις, αλλά και ευκαιρίες για πραγματική αλλαγή. Αν ενώσουμε τις δυνάμεις μας, ονειρευτούμε μαζί και δουλέψουμε σκληρά, μπορούμε να δούμε τα όνειρα και τις ελπίδες μας να γίνονται πραγματικότητα.

«Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου ...όλοι οι άνθρωποι ανεξαρτήτως φύλου, θρησκείας, εθνικότητας, εμφάνισης και σεξουαλικού προσανατολισμού θα έχουν ίσες ευκαιρίες. Όπου η ειρήνη θα βασιλεύει παγκοσμίως και ο πόλεμος θα αποτελεί μια λέξη του παρελθόντος».

Άντζυ Ρ., μέλος Anaaz, Ελλάδα

«Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου οι άνθρωποι θα μπορούν να συνυπάρχουν με τη φύση με τρόπο που να συνδυάζει την ανθρώπινη καινοτομία με τη φυσική εξέλιξη του οικοσυστήματος».

Reggie G., μέλος Anaaz, Φιλιππίνες

«Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου η προστασία της φύσης θα είναι προτεραιότητα. Όπου για τον σχεδιασμό αναπτυξιακών έργων λαμβάνονται υπόψη οι περιβαλλοντικές διαστάσεις».

Ndiing O., μέλος Anaaz, Τανζανία

«Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου τα δικαιώματα των κοριτσιών και των γυναικών θα προστατεύονται και θα προωθούνται. Έναν κόσμο όπου τα κορίτσια και οι γυναίκες θα μπορούν να κάνουν τις δικές τους επιλογές και να παίρνουν αποφάσεις για θέματα που τις επηρεάζουν άμεσα».

Eunice Lynda N., μέλος Anaaz, Τουρκία

«Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου όσοι διαδίδουν ψευδείς πληροφορίες θα καλούνται συνεχώς να αποδείξουν τις δηλώσεις τους και τα φαντικά και ρατσιστικά σχόλια θα απομονώνονται αμέσως και θα αναγνωρίζονται ως τέτοια».

Larry M., μέλος Anaaz, Καναδάς

«Ονειρεύομαι έναν κόσμο όπου οι άνθρωποι θα έχουν αυτοεκτίμηση και όλοι θα προσπαθούμε να συμπεριφερόμαστε στα άλλα όντα και τον πλανήτη μας όπως θα συμπεριφερόμασταν στους εαυτούς μας».

Joye D., μέλος Anaaz, Τρινιντάντ και Τομπάγκο

Ηλίας Νέλλας, μέλος Anaaz

Οι διαφορές μας με τους Τούρκους: Υφαλοκρηπίδα - ΑΟΖ - Αιγιαλίτιδα Ζώνη (Χωρικά Ύδατα) Εναέριος Χώρος - Αποστρατικοποίηση Νησιών - Γκρίζες ζώνες

Γράφει ο Κώστας Αστραπέλλος
ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

2η Συνέχεια

2. Υφαλοκρηπίδα

Υφαλοκρηπίδα είναι τμήμα του παράκτιου βυθού της θάλασσας. Ο γεωλογικός της ορισμός κατά την ωκεανογραφία είναι **το τμήμα του βυθού το οποίο αποτελεί την ομαλή προέκταση της ακτής κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας ως το σημείο στο οποίο διακόπτεται απότομα (εκεί που αποκτά απότομη κλίση 30°-45°)**.

Όταν η προέκταση αυτή της υφαλοκρηπίδας υπολογίζεται από ίχνη "ηπειρωτικής ακτής", τότε πρόκειται για ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα (*continental shelf*), ενώ όταν αυτή υπολογίζεται από ίχνη "νησιωτικής ακτής", τότε πρόκειται για νησιωτική υφαλοκρηπίδα (*insular shelf*).

Ως όρος η υφαλοκρηπίδα θεσμοθετήθηκε το 1958. Τότε ως υφαλοκρηπίδα οριζόταν η θαλάσσια στήλη από την ακτογραμμή μέχρι βάθους θαλάσσης 200 μέτρα και, όταν είχαμε ομαλή συνέχεια επεκτεινόταν περισσότερο.

Τα καθιερωμένα μέχρι το 1982 κρατούντα άλλαξαν ριζικά μετά τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το **Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας** που κωδικοποίησε όλα τα συναφή θέματα στο Mondego Bay της Τζαμάικας 10/12/1982. Η σύμβαση αυτή έγινε αποδεκτή (υπογράφηκε) μέχρι το 2008 από όλα σχεδόν τα κράτη πλην της Τουρκίας και ελάχιστα άλλα. Η Τουρκία ούτε τη σύμβαση του 1958 είχε αποδεχτεί.

Με το ισχύον οριστικά **Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας** η υφαλοκρηπίδα, ανεξαρτήτως της μορφολογίας του βυθού εκτείνεται μέχρι εύρους 200 ναυτικών μιλίων (1 ναυτικό μίλι - 1852 μέτρα). Υπό ορισμένες προϋποθέσεις μπορεί να φτάσει μέχρι τα 350 μίλια. Ως αφετηρία μέτρησης λαμβάνεται η ακτογραμμή σε συνθήκες ήπιων ανέμων. Εάν την ακτογραμμή αποτελούν κόλποι ή θαλάσσιες εσοχές, ως αφετηρία λαμβάνεται η ευθεία γραμμή βάσεως (γραμμή που ενώνει τα δύο άκρα ακρωτηρίων ή εξοχών, εφόσον η γραμμή είναι μικρότερη των 24 μιλίων και εγκριθεί από τον ΟΗΕ).

Εντός της υφαλοκρηπίδας το παράκτιο κράτος ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα (όχι κυριαρχία) στο υπέδαφος του βυθού για εξόρυξη υδρογονανθράκων (πετρέλαιο ή φυσικό αέριο), στον βυθό για εκμετάλλευση άβιων όντων και των έμβιων, εφόσον αυτά είναι ακίνητα. Δεν ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα στη στήλη του νερού από τον πυθμένα μέχρι την επιφάνεια.

Τόσο στην ηπειρωτική όσο και στη νησιωτική υφαλοκρηπίδα, τα κυριαρχικά δικαιώματα ανήκουν στο κράτος όπου ανήκουν οι αντίστοιχες ακτές.

Η υφαλοκρηπίδα έχει μεγάλη οικονομική σημασία για τον άνθρωπο, αφού σχετίζεται με την αλιεία και την ενδεχόμενη ύπαρξη ορυκτού πλούτου (πετρέλαιο, φυσικό αέριο, μέταλλα), καθώς και άβια και έμβια ακίνητα είδη (βενθικά είδη), όπως κοράλλια, σφουγγάρια κ.λπ., οπότε υπάρχει έντονο ενδιαφέρον για την εκμετάλλευσή της. Στον βαθμό που η υφαλοκρηπίδα είναι μέρος της αιγιαλίτιδας ζώνης (χωρικά ύδατα) του παράκτιου κράτους, η εκμετάλλευσή της ανήκει αναμφισβήτητα σε αυτό.

Πρόβλημα ανέκυψε στο **Διεθνές Δίκαιο** με την υφαλοκρηπίδα πέραν της αιγιαλίτιδας ζώνης, σχετικά με το αν και αυτή ανήκει στο πλησιέστερο παράκτιο κράτος ή αν καλύπτεται από την ελευθερία των θαλασσών που ισχύει στην ανοιχτή θάλασσα.

ΑΠΟΜΗΝΟΝΕΥΜΑΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Μήτσος) ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (1894-1983)

13η συνέχεια

Ρεπόρτερ για τους βαλκανικούς πολέμους από το εσωτερικό του αντιπάλου

Συνέχεια από την 1η σελ.

Τούρκοι, παρέλυσε τελείως το κράτος του Νόμου και γέμισε φυγάδες πολέμου όλη η Πόλη.

Έρχονταν οι τραυματίες με το τρένο και δεν υπήρχε οργανωμένη υγειονομική υπηρεσία. Μόνοι τους οι πολίτες, ανεξαρτήτως θρησκείας, έπαιρναν τους τραυματίες με τα φορεία και τους μετέφεραν στα νοσοκομεία, που ήταν μακριά. Πολλούς τους πήγαιναν στα ελληνικά σπιτάκια (νοσοκομεία) που είχαν καλύτερα μέσα.

Φόβος και τρόμος είχε καταλάβει τους Τούρκους, που κοιτάζαν ποιος να μας πρωτοπιάσει φίλο για να τον προστατέψουμε μην τυχόν μπουν στην Πόλη, διότι οι Έλληνες είχαν καταλάβει τη Θεσσαλονίκη και το Μοναστήρι, οι Σέρβοι τα Σκόπια, οι δε Βούλγαροι, με το βαρύ τους πυροβολικό που ακουγόταν στην Πόλη από το κουλέ Μπουρκάς, που είχε γίνει η μεγάλη μάχη και τους τσάκισαν τους Τούρκους, κυριολεκτικά τους διέλυσαν και έφτασαν μέχρι τον Άγιο Στέφανο, κάπου 100 χιλιόμετρα από την Πόλη.

Παρόλο που καταλήφθηκαν τόσα εδάφη, τα Γιάννενα κρατούσαν ακόμη και οι Τούρκοι έστειλαν μια μεραρχία από τη Θεσσαλονίκη που αιχμαλωτίστηκαν όλοι από τους Έλληνες.

Όπως θυμάμαι, οι Έλληνες είχαν αιχμαλωτίσει πολλούς Τούρκους και έρχονταν σε μένα πολλοί Τούρκοι, επειδή ήμουν Έλληνας και μου καλομιλούσαν για να με έχουν για στήριγμα, όταν θα έμπαιναν στην Πόλη οι Βαλκάνιοι.

Σε λίγες ημέρες, και αφού καταλήφθηκε σχεδόν όλη η Μακεδονία, επενέβησαν οι δυνάμεις της Ευρώπης και έγινε ανακωχή και άρχισαν οι αιχμάλωτοι να στέλνουν γράμματα στα σπιτία τους.

Αποτελεσματικός διαμεσολαβητής

Δίπλα από το μαγαζί μου είχε σπίτι ένας απόστρατος Τούρκος ταγματάρχης που είχε παντρεύσει τη συνομήλική μου κόρη του με ένα λοχαγό που είχε πιαστεί αιχμάλωτος και τον πήγαν στην Τρίπολη, στην Πελοπόννησο και έστειλε γράμμα για το πού βρισκόταν. Μόλις το διάβασε ο πεθερός του, είπε στη γυναίκα του «τώρα εναπόκειται στον Δημήτρη, τον γείτονά μας τον μπακάλη, που είναι καλό παιδί, να σωθεί ο γαμπρός μας». Το είπε και στην κόρη του. Παίρνει αμέσως το γράμμα και μαζί με την κόρη του έρχονται σε μένα λέγοντάς μου: «αμάν Δημήτρη, ογλούμ, παιδί μου, εσύ είσαι τώρα ο άνθρωπος που θα σώσει τον γαμπρό μας». Αμέσως μου διαβάζουν το γράμμα που τους έλεγε: «Βρίσκομαι στην Τρίπολη Ελλάδας και είμαι εν ζωή αιχμάλωτος».

- «Ογλούμ (παιδί μου), τι θα μπορέσεις να κάνεις, να τον προσέξει κανείς δικός σου να μην πεθάνει;»

- Εφέντη Οσμάν, του λέγω, έχεις δικίο και πονάς κι εσύ και η Αϊσέ για τον άντρα της. Δυστυχώς, εγώ δεν κατάγομαι από εκεί, είμαι μακριά. Κατάγομαι από το Ζητούνι (είναι το όνομα της Λαμίας).

- Αλλάχ, Αλλάχ, λέει ο ταγματάρχης, και τώρα τι κάνουμε;

- Θα φροντίσω να ρωτήσω μήπως βρω κάποιον να κατάγεται από την Τρίπολη να του ζητήσουμε να μας βοηθήσει. Έφυγε παρακαλώντας με να κάνω το παν και θα

παρακαλούσαν το Θεό για την υγεία μου.

Εγώ γνώριζα ότι δεν υπήρχε κανένας εκεί στα Ψωμαθιά που ήμουν εγώ που να κατάγεται από την Τρίπολη, αλλά το είπα για να έχω το χρόνο να σκεφτώ, τι μπορούσα να κάνω για να τους φανώ χρήσιμος διότι είχα μεγάλη υποχρέωση, ως γείτονας, μια και ήξερα ότι πέθαιναν χιλιάδες αιχμάλωτοι.

Σκέφτηκα να γράψω στον πατέρα μου να πάει να τον πάρει, διότι μπορούσε, αλλά δεν ήταν εύκολο και τι να τον έκανε στο χωριό. Πήρα, λοιπόν την απόφαση να γράψω στον Δήμαρχο Τριπόλεως. Ίσως ακουγόταν η φωνή μου να τον προστατεύσει για να μην πεθάνει μέχρι να υπογραφεί η ειρήνη.

Φωνάζω, λοιπόν, τον Οσμάν εφέντη και του λέω: «Δεν υπάρχει κανένας Έλληνας που να κατάγεται από εκεί, αλλά σκέφτηκα κάτι άλλο που νομίζω ότι θα μας σώσει. Σκέφτηκα να γράψω ένα γράμμα στον Δήμαρχο της Τριπόλεως και να του ζητώ να φροντίσει να τον βρει και να τον προστατέψει όσο μπορεί».

- Αλλάχ ... Δημήτρη, λέει, είναι δυνατόν να ακουστεί η φωνή σου σε ένα Δήμαρχο;

- Εγώ θα του γράψω και θα τον παρακαλέσω και αυτός σαν Έλληνας πρέπει να μας ακούσει, του λέω.

- Ο Αλλάχ να τον φωτίσει και αυτόν και εσένα, μου λέει.

Με τα λίγα γράμματα που ήξερα αρχίζω και του γράφω: «Κύριε Δήμαρχε, σου γράφω ένας Έλληνας που μένω στην Κωνσταντινούπολη και έχω παντοπωλείο. Δίπλα μου έχω έναν γείτονα Τούρκο ο οποίος έχει έναν γαμπρό αξιωματικό και πιάστηκε αιχμάλωτος στη Θεσσαλονίκη και τον έφεραν αυτού, στην πόλη σας. Σας παρακαλούμε, αυτός κι εγώ, που τους έχω γείτονες και είναι πολύ καλοί άνθρωποι, αν σας είναι εύκολο να μπορέσετε να τον προστατεύσετε ώστε να γυρίσει ζωντανός στο σπίτι του. Θα κάνεις μεγάλο καλό στη ζωή σου. Ευχαριστώ εκ των προτέρων. Με εκτίμηση, Δημήτριος Παπανικολάου». Έγραψα το όνομά του, και τη διεύθυνσή μου.

Προς τιμή του, ο Δήμαρχος ανταποκρίθηκε. Μάλιστα μου έστειλε και ένα σύντομο γράμμα που έγραφε «Γεννηθήτω το θέλημά σου, κύριε Δημήτρη, καθώς και του γέρου φίλου σου. Τον έχω αναλάβει και δεν υπάρχει κίνδυνος να πάθει τίποτε». Τις λεπτομέρειες μας τις διηγήθηκε ο γαμπρός όταν επέστρεψε. Ο γέρος και η κόρη του δεν είχαν με τι τρόπο να με ευχαριστήσουν...

Όταν έγινε ειρήνη και άρχισαν οι Τούρκοι να αγριεύουν και να με βλέπουν με άγριο μάτι επειδή έχασαν τη Μακεδονία, ο γέρος και αυτός μας προστάτευαν από τους τουλουμπαντζήδες, τους Τούρκους που έρχονταν τη νύχτα να σπάσουν το μαγαζί και να το λεηλατήσουν. Έβγαине ο γέρος έξω και τους σιχτίριζε φωνάζοντας «μηντζίμ αντάμ», «δικός μας άνθρωπος» και τσακίζονταν στο φευγιό.

Άρχισαν να μη χωνεύουν τους Έλληνες και πολλοί αναγκάζονταν να πωλούν τα μαγαζιά τους και να φεύγουν, κυρίως για την Αμερική.

Θέλησα και εγώ να φύγω, αλλά ήμουν πολύ ξανοιγμένος στο μαγαζί με βερεσέδια και εμπόρευμα. Άλλωστε έλειπε και ο θεός μου στην πατρίδα.

Στο επόμενο φύλλο η συνέχεια

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΤΕΡΟΙ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΕΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΕΣ

Συνέχεια από την 1η σελ.

τής. Υπηρέτησε στο χωριό ως δάσκαλος 40 χρόνια (1926-1966) και σε όλη του τη ζωή έκανε πολλές δωρεές για δρόμους στο χωριό, για εκκλησίες, για τη σκεπή του Δημοτικού Σχολείου των Αγίων Αποστόλων (σημερινό Λαογραφικό Μουσείο, το οποίο και πριμοδοτήθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού με πρωτοβουλία του Προβατάκη).

7. Το μεγάλο και σωτήριο για το χωριό έργο που έγινε με πρωτοβουλία του Γεωργίου Η. Σακελλάρη το 1962 ήταν η διάνοιξη του αμαξιτού δρόμου από τη Βίτωλη ως το χωριό. Υπηρετούσε τότε ως Επιθεωρητής Σχολείων στο Αγρίνιο και μέσω του τότε Υπουργού Γεωργίας κ. Σταυρόπουλου, βουλευτή Αγρινίου, εξασφάλισε να γίνει η διάνοιξη του δρόμου από το Δασαρχείο που σήμερα τον χαιρόμαστε ασφαλτοστρωμένο, αλλά χρειάστηκαν πολλοί αγώνες να φτάσει στην τωρινή μορφή του.

8. Ο υπογράφων το παρόν, ως Ροβολιαρίτης και μέλος από την ίδρυση του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ως σήμερα, αρχικά ως μέλος του Δ.Σ. με προέδρους τους Κωνσταντίνο Φωλιά (1968-1976), Σεραφείμ Νέλλα (1976-1981), Θωμά Σ. Νέλλα (1982-1983), και στη συνέχεια από το 1984 έως το 2002 ως Πρόεδρος του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ασχολήθηκα και ασχολούμαι με τα κοινά προσφέροντας προσωπική εργασία και πολλές δωρεές για έργα στο χωριό. Με προσωπικές δαπάνες μου έγιναν:

Α. Η ανέγερση του ιερού ναού της Αγίας Παρασκευής το 1963 με τους πρώτους μισθούς μου ως δάσκαλος.

Β. Η αξιοποίηση του χώρου γύρω από το εκκλησάκι το 1964 και η αγιογράφηση του ναού το 2016-20.

Γ. Διάνοιξη και τσιμεντόστρωση Κοινοτικών δρόμων στη συνοικία του Αγίου Γεωργίου.

Δ. Τσιμεντόστρωση διαδρόμων και περίφραξη του νεκροταφείου στον Άγιο Γεώργιο.

Ε. Διαμόρφωση της πλατείας Τσάμωας και τοποθέτηση στεγάστρου στη στάση λεωφορείων.

ΣΤ. Δωρεές στις εκκλησίες Αγίου Γεωργίου, Δώδεκα Αποστόλων και στα ξωκκλήσια Αγίου Παντελεήμονα, και Αγίου Ιωάννου.

Ζ. Ως πρόεδρος του ΣΥΛΛΟΓΟΥ εξασφάλισα πολλά χρήματα από διάφορα Υπουργεία και Υπηρεσίες του Δημοσίου για έργα στο χωριό: τη διάνοιξη και ασφαλτόστρωση του δρόμου Βίτωλης-Ροβολιαρίου, τη Λαογραφική Συλλογή, τις διανοίξεις και τσιμεντοστρώσεις κοινοτικών δρόμων μέσα στο χωριό, την κατασκευή του γηπέδου μπάσκετ, του γηπέδου ποδοσφαίρου, ποτιστρώων για ζώα στις διάφορες πηγές γύρω από το χωριό, τη διάνοιξη κοινοτικών δρόμων εκτός οικισμού με μηχανήματα της Νομαρχίας (από Άγιο Ιωάννη μέχρι Ξηλοκούνια, από Άγιο Σεραφείμ μέχρι Ξηλοκούνια, από μεγάλη πέτρα Λιάπη μέχρι τον μύλο για την κατασκευή του αγωγού ύδρευσης της συνοικίας Αγίου Γεωργίου, από Ζυγό μέχρι Κρέμασμα για την κατασκευή αγωγού ύδρευσης των συνοικιών Αγίων Αποστόλων, Αλεξείκου και Μισιάκ, διάνοιξη δρόμου από Ζυγό μέχρι τη δεξαμενή ύδρευσης στον Κοκορό). Όλα αυτά με την πολύ καλή συνεργασία των Προέδρων της Κοι-

νότητας: Κωνσταντίνου Γ. Παπαθεοδώρου, Ιωάννη Λιάπη και Ηλία Γώγου.

Η. Εξασφάλισα πολλές δωρεές από μέλη και φίλους του ΣΥΛΛΟΓΟΥ για τις εκκλησίες του χωριού και τα ξωκκλήσια. Τα ονόματα των ευεργετών και των δωρητών κάθε φορά δημοσιεύονταν στην εφημερίδα του ΣΥΛΛΟΓΟΥ Ρ.Ν. και είναι αναρτημένα στην αίθουσα του Λαογραφικού Μουσείου.

Θ. Άρχισα το 1984 την έκδοση της Εφημερίδας του ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» η οποία και συνεχίζει την έκδοσή της μέχρι σήμερα από τους διαδόχους μου στην Προεδρία του ΣΥΛΛΟΓΟΥ Θωμά Σ. Νέλλα, 2003-2006, Παντελή Ρίζο 2006-2008 και Ηλία Δ. Νέλλα (αρχικά υπό τις προεδρίες Λούλας Σπυροπούλου και Δέσποινας Σκαμάγγη) και στη συνέχεια του ίδιου ως Προέδρου.

Ι. ΟΛΟΙ οι μετέπειτα Πρόεδροι άφησαν και συνεχίσαν έργα μέσω του ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

1. Ο Θωμάς Νέλλας: τα μεταλλικά παγκάκια στην πλατεία Αγίου Γεωργίου, την ανακαίνιση του κτιρίου δίπλα στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου που από το 1951 έως το 1958 λειτούργησε ως σχολείο, την αξιοποίηση της βρύσης στον κάτω μαχαλά της συνοικίας του Αγίου Γεωργίου και όσα άλλα αναφέρονται στα Ρ.Ν.

2. Ο Παντελής Ρίζος την αγιογράφηση των Αγίων Αποστόλων και όσα άλλα αναφέρονται στα Ρ.Ν.

Μετά ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ έγινε Πολιτιστικός και σταμάτησαν τα έργα*.

3. Οι δύο κυρίες και νύφες του χωριού πρόσφεραν αξιόλογο έργο που αναφέρεται στα Ρ.Ν.

4. Και ο σημερινός Πρόεδρος Ηλίας Νέλλας άρχισε μερικά έργα με δωρεές μελών του ΣΥΛΛΟΓΟΥ, όπως η επέκταση και περίφραξη των δύο νεκροταφείων, η περίφραξη του Προφήτη Ηλία, η ανακαίνιση των δημοτικών τουαλετών και άλλα.

Το κείμενο αυτό το έγραψα για να τιμήσω τους ευεργέτες και δωρητές που με τις προσφορές τους άλλαξαν την όψη του χωριού μας. Άξιος ο μισθός ΟΛΩΝ!

Με αγάπη

Κων/νος Ι. Παπαθεοδώρου

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:

*Τα έργα δεν σταμάτησαν επειδή ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ έγινε Πολιτιστικός!! Αλλάξε το όλο πλαίσιο.

Οι ΣΥΛΛΟΓΟΙ υπάγονται πλέον στους Δήμους και από αυτούς μπορούν να διεκδικούν την εκτέλεση διάφορων αναγκών έργων ή να εκτελούν έργα από πόρους που εξασφαλίζουν οι ίδιοι.

Αυτό είναι καλό να γίνει κατανοητό από όσους εξακολουθούν να βλέπουν τα πράγματα με ό,τι ίσχυε στο παρελθόν.

Δείτε τι έγινε με τα δύο έργα (ο τοίχος στο Σχολείο και ο τοίχος στο προαύλιο του ναού του Αγίου Γεωργίου). Σέρνονται εδώ και τρία χρόνια και ακόμη να ξεκινήσουν.

Παλιότερα υπήρχε ένα καλοσχεδιασμένο χάος προς ψηφοθηρική εξυπηρέτηση των διάφορων πολιτικώνών. Έκαναν παρεμβάσεις σε διάφορους φορείς (Υπουργεία, Νομαρχίες, Δήμους, Κρατικά Λαχεία, υπηρεσίες Πρόνοιας) επιδεικνύοντας τάχα ενδιαφέρον, αλλά το κύριο ενδιαφέρον τους ήταν η εικόνα που θα δείξουν προς το κοινό/ψηφοφόρους.

Έπειτα οι αλλαγές που παρατηρήθηκαν συνέπεσαν και με την οικονομική και επιδημική κρίση που μαστίζει τον τόπο για πάνω από μια δεκαετία.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»
Έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Ροβολιαριτών

Γράφει ο Ηλίας Σπυρόπουλος
Συνταξιούχος εκπαιδευτικός, Λαμία

Και άλλες φορές έχω αναφερθεί σε έντυπα Συλλόγων, στην σπουδαιότητα που αποδίδω στην έκδοσή τους και για την εν γένει προσφορά τους.

Σήμερα θα εστιάσω τις σκέψεις μου στην εφημερίδα «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», που εκδίδει ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ροβολιαριτών.

Η εφημερίδα σας αγαπητοί συγχωριανοί Ροβολιαριτές είναι η ιστορία «του χωριού μας»...

Και σας αποκαλώ «συγχωριανούς», διότι και οι δικές μου ρίζες, είναι από το όμορφο Ροβολiάρι, παρ' όλο που ποτέ δεν έζησα σ' αυτό.

Ο παππούς μου Ηλίας Σπυρόπουλος (Βουλγαράκης) έφυγε από το χωριό και πήγε σ'άγαμπρος στην Πιτσιωτά. Έτσι και μεις οι απόγονοί του ξεκόψαμε προς άλλη κατεύθυνση.

Όμως και συγγενείς Σπυροπουλαίους έχουμε στο χωριό, παρ' όλο που τώρα λόγω των πολλών χρόνων ξεμακρύναμε, όμως πάντα θεωρούμε το Ροβολiάρι «τόπο καταγωγής μας».

Κάθε φύλλο λοιπόν της εφημερίδας «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» είναι και ένα ιστορικό ντοκουμέντο του μικρού μας τόπου, που σήμερα είναι δύσκολο να το αντιληφθούμε.

Στις μέρες μας διαβάζονται και γράφονται πολλά με ηλεκτρονικό τρόπο και κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την πρόοδο και την ηλεκτρονική εξέλιξη.

Μετά από λίγο καιρό, ίσως και ελάχιστα χρόνια, αυτά θα έχουν σβηστεί, θα έχουν χαθεί.

Ίσως βέβαια με την αλματώδη τεχνολογική εξέλιξη να υπάρξει τρόπος να αποθηκεύονται στους αιώνες. Εκείνο όμως που σήμερα γνωρίζουμε είναι, ότι αυτή η εφημερίδα με την έντυπη κυκλοφορία της κάπου στο μέλλον θα υπάρχει σε κάποιο αρχείο θα βρίσκεται, για να θυμίζει στις επόμενες γενιές τα παλιά.

Όσοι ασχολούμαστε με την παράδοση και τις ρίζες μας, που είναι τα θεμέλια τούτου του τόπου, σε τέτοια αρχεία ανατρέχουμε, φτάνοντας μέχρι τα Γενικά Αρχεία του Κράτους για να συλλέξουμε πληροφορίες.

Και συναντούμε εκπληκτοι φύλλα εφημερίδων εκδοθέντα πριν από διακόσια και περισσότερα χρόνια.

Σ' αυτά αναγράφονται σπουδαία γεγονότα τοπικά ή και γενικότερα. Να λοιπόν που βρίσκεται γραμμένη η ιστορία.

Γι' αυτό λοιπόν το λόγο καταθέτω, ότι όλοι μας πρέπει να δείχνουμε ενδιαφέρον για την εφημερίδα μας τα «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», να την πλουτίζουμε με ύλη, με γεγονότα του σήμερα, διότι αυτά θα κληρονομήσουν από μας παιδιά, εγγόνια και επόμενες γενιές ώστε να γνωρίζουν ότι υπήρξε το χωριό τους, πώς ζούσαν οι πρόγονοί τους, τις ασχολίες τους, τα πολιτιστικά και θρησκευτικά τους δρώμενα, ήθη και έθιμα και για ό,τι άλλα θα επιζητούν και θα ενδιαφέρονται.

Για να ζει και να υπάρχει τούτος ο τόπος στο μέλλον και μάλιστα όπως έχουν διαμορφωθεί τα σημερινά δρώμενα, πρέπει αυτή την κληρονομιά να αφήσουμε φεύγοντας από τούτη τη ζωή.

Στη βιβλιοθήκη μας και σχεδόν όλοι έχουμε σήμερα βιβλιοθήκη στο σπίτι μας, το πρώτο βιβλίο που πρέπει να ξεχωρίζει και να τη στολίζει να είναι ο τόμος με τις εφημερίδες «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ». Για τον γράφοντα αυτό ισχύει και το τηρεί. Τι να το κάνω αν τη βιβλιοθήκη μου στολίζουν πανάκριβα βιβλία.

Όταν λείπει η δική μου ιστορία, η ιστορία του μικρού μου τόπου, οι ρίζες μου, τα άλλα είναι ελάσσονος σημασίας.

Αν αγαπάμε αυτόν τον τόπο και όχι λόγια του αέρα, ας έχουμε όλοι ως κόσμημα τα «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», την εφημερίδα που γράφει κάθε τρίμηνο αυτά που διαδραματίστηκαν σε τούτο εδώ τον αγαπητό και ευλογημένο για όλους μας τόπο.

Αγαπητοί συγχωριανοί, Ας βοηθήσουμε όλοι στο να εκδίδεται αυτή η εφημερίδα και διαρκώς να καλυτερεύει.

Και κάθε φύλλο να το τοποθετούμε σε ασφαλές μέρος και να το διατηρούμε ως κόρη οφθαλμού, ώστε να το κληρονομήσουμε σε παιδιά, εγγόνια και στις επόμενες γενεές.

Θα είναι αυτό μια προσφορά στον τόπο που αγαπάμε και όχι μόνο.

Και ακόμη θα είναι μια ευλογία από προπαπούδες, παππούδες, πατεράδες που μας ατενίζουν από εκεί ψηλά που βρίσκονται.

Ο φίλος και συνάδελφος Ηλίας Σπυρόπουλος νοσταλγός παλιών εικόνων του χωριού που μεγάλωσε έβγαλε απ' τα φυλλοκάρδια του και αποτύπωσε τους καημούς του σε ένα υπέροχο ποίημα. Είναι σαν να γράφει για το Ροβολiάρι. Χαρείτε το και νοσταλγήστε!

Το έρημο χωριό μου

Σέρνει ο αγέρας τη σιωπή στα έρημα σοκάκια.
Κλειστές οι πόρτες, σφαλιστές, διπλά μανταλωμένες.
Βουβά παραθυρόφυλλα στον ήλιο δεν ξανοίγουν.
Χορταριασμένες οι αυλές, απάτητες, ρημάδες,
χωρίς φωνές, χωρίς χαρά, δίχως παιδιών παιχνίδια.
Σβηστά τα τζάκια, πουθενά καπνός δεν ανεβαίνει
κι ας έχει γύρω παγωνιά, κι ας έχει ξεροβόρι.
Ούτε αλυχτίσματα σκυλιών, ακούγονται τη νύχτα
ούτε βελάσματα αρνιών στο ηλιόγερμα αντηχούνε.
Νέκρα παντού, παντού ερημιά, τάφου σιγή, κανένας
ούτ' άνθρωπος, ουδέ σκιά στα κρύα καλντερίμια.
Μόνο τ' αγέρα ουρλιαχτά, σφυρίγματα και κρότοι,
που φέρνουν ρίγη στην ψυχή και δάκρυα στα μάτια.

Τούτο δεν είναι το χωριό που μ' έχει αναστήσει;
Δεν είν' αυτός ο τόπος μου ο πολυαγαπημένος,
που ζέσταινε στην αγκαλιά την τρυφερή καρδιά μου,
που γέμιζε με όνειρα την παιδική ψυχή μου;
Άνοιγα διάπλάτα στο φως τα παιδικά μου μάτια
κι έβλεπα την ανατολή, και χάζευα τη δύση
σαν καρτερούσα από μακριά, στ' αγνάντια, τους δικούς μου.

Πού χάθηκαν οι άνθρωποι; Τι γίναν τα κοπάδια;
Πώς έσβησε κάθε ζωή σ' αυτά τα λίγα χρόνια;
Πού είν' τα χωράφια, τα σπαρτά, πού είναι ο ζευγολάτης,
ο θεριστής, ο αμπελουργός, που γέμιζαν την πλάση
φωνές, χαρούμενοι σκοποί σε κάμπους και ραχούλες;
Πού είναι, τώρα, η κοπελιά που πήγαινε στη βρύση
και πότιζε βασιλικούς στο ξύλινο μπαλκόνι;
Πού είναι ο νιός, τ' απόβραδο, κάτω απ' το παραθύρι
που καρτερούσε μια ματιά, ένα νεύμα, μια ελπίδα;

Πού είναι ο ήχος τ' αργαλειού, οι μυρωδιές του φούρνου,
το κέφι του συμπεθεριού, στου γάμου το γιορτάσι;
Πού είν' η καμπάνα του σχολείου, που μ' έφερνε κι εμένα
κάθε πρωί και απόγευμα με φόβο και λαχτάρα;
Πού είναι οι άντρες που έπαιζαν στον καφενέ την πρέφα
σαν έπεφτε το σούρουπο ή γιορτινή είχαν σχόλη;

Ψάχνω απόκριση να βρω, αιτία να καταλάβω,
ψάχνω να βρω τους φίλους μου των παιδικών μου χρόνων.
Ξεμάκρυναν, εφύγανε την τύχη τους να βρούνε.
Και έξιμειναν προγονικά μνήματα κι εκκλησίες χορταριασμένα,
αφρόντιστα, στο πάλιωμα του χρόνου, χωρίς παπά και ψάλτη.
Μόν' τραγουδάει πένθιμα στο κυπαρίσσι ο γκίωνης
σαν βγαίνουν τα φαντάσματα στα κρύα καλντερίμια.

Αγαπημένο μου χωριό, κι αν μ' έχασες, να ξέρεις
όσο θα ζεις, όπου κι όσο θα ζω, θα ζεις κι εσύ μαζί μου.
Στη σκέψη μου και στην καρδιά πάντα θα κουβαλάω
τις θύμισες που μου 'δωσες και τις χαρές που πήρα.
Κι όταν πεθάνω, ας δεχτείς να ξαναρθώ κοντά σου,
για πάντα τούτη τη φορά στα άγια χώματά σου.

Ηλίας Σπυρόπουλος

Συγκινητική η ανταπόκριση για τον Άγιο Χαράλαμπο

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τις ευχαριστίες του προς τον ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟ **Μιχάλη Μαλάμο** για τη μελέτη, τον σχεδιασμό, καθώς και την καθοδήγηση για τα έργα που θα γίνουν στον Ναό του ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

- Τα έργα είναι τα εξής:
- Α. Αντιστήριξη τμήματος του Ναού με νέα θεμελίωση.
 - Β. Αποξήλωση της στέγης και κατασκευή περιμετρικού οπλισμένου σινάζ.
 - Γ. Αντικατάσταση της στέγης και επικεράμωση.
 - Δ. Αποξήλωση και αντικατάσταση του δαπέδου από οπλισμένο σκυρόδεμα.
 - Ε. Ενίσχυση της τοιχοποιίας εξωτερικά με αρμολόγηση με ενισχυμένη ρητίνη και εσωτερικά με επιχρίσματα επάνω σε πλέγμα γαλβανιζέ.

Τα πρώτα οικοδομικά υλικά είναι δωρεά του ΜΙΧΑΛΗ ΜΑΛΑΜΟΥ και της συζύγου του ΑΜΑΛΙΑΣ ΓΩΓΟΥ στη μνήμη του πατέρα τους ΗΛΙΑ ΓΩΓΟΥ πρώην Προέδρου του χωριού μας.

Οι προσφορές συγχωριανών και φίλων που έχουν γίνει μέχρι στιγμής είναι: **ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ** (10€), **ΑΝΩΝΥΜΟΣ** (120€), **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ** (200€), **ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ ΗΛΙΑΣ** (50€), **ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ ΦΩΤΙΟΣ** (50€), **ΖΙΑΓΓΟΥΒΑ ΜΑΡΙΑ, ΗΛΙΑ** (50€), **ΖΙΑΓΓΟΥΒΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ** (10€), **ΖΥΓΟΥΡΗ ΚΩΝ/ΝΤΙΑ** (20€), **ΚΑΛΑΤΖΗ ΣΟΦΙΑ** (50€), **ΚΑΡΚΑΝΗ ΕΙΡΗΝΗ** (05€), **ΚΩΣΤΗ ΒΑΓΙΑ** (15€), **ΜΑΝΤΑΝΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ** (10€), **ΜΠΟΥΚΑ ΓΙΟΥΛΑ & ΦΩΤΕΙΝΗ** (150€), **ΜΠΟΥΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΧΑΡΑΛ.** (200€), **ΝΕΛΛΑ ΑΓΛΑΪΑ** (50€), **ΝΕΛΛΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ** (50€), **ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ** (50€), **ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΙΩΑΝ.** (500€), **ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ΝΤΙΝΑ** (20€), **ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ** (200€), **ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ ΜΑΡΙΑ** (500€), **ΣΚΑΜΑΓΓΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** (50€), **ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΛΟΥΛΑ** (50€).

Ευχαριστούμε όσους ανταποκρίθηκαν μέχρι στιγμής και όλους όσοι θα συνδράμετε την ιερή αυτή προσπάθεια!!!

Η χάρις και η ευλογία του ΑΓΙΟΥ να συντροφεύει όλους μας!!

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ ΜΑΡΙΑ	69 32 067 158
ΡΙΖΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ	697 20 100 69
ΝΕΛΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	6976 16 70 87
ΣΚΑΜΑΓΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	690 876 56 48

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Εδώ θα καταχωρούνται ΟΛΕΣ οι δωρεές (παλαιότερες και πρόσφατες) για να έχουμε όλοι μας μια συνολική εικόνα.

Στη μνήμη Παντελή Κων. Δημητρίου: οι Γονείς του	1.000€
οι Δημήτρης και Νίκος Μίχος	100€
οι Ανδρέας, Νίτσα, Ντίνα και Βασίλης Ρίζος	100€
ο Αλέξανδρος Ευθυμίου	50€
η οικογένεια Μιχάλη και Αμαλίας Γώγου-Μαλάμου	50€
Στη μνήμη Στέργιου Λιάτσου: η οικογένεια Βασιλείου και Ελένης Σκαμάγγη	50€
ο Αθανάσιος Δημ. Σκαμάγγης	50€
Στη μνήμη Κωνσταντίνου Δημ. Σκαμάγγη: ο αδελφός του Αθανάσιος Σκαμάγγης	50€
Στη μνήμη Τζων Γιαννακόπουλου ΗΠΑ: οι Ανδρέας, Ντίνα, Νίτσα και Βασίλης Ρίζος	200€
η οικογένεια Μιχάλη και Αμαλίας Γώγου-Μαλάμου	50€
οι Αλέκος Ευθυμίου και Κατίνα Ρίζου-Ευθυμίου	50€
οι Πολιτικοί Συνταξιούχοι Νομού Φθιώτιδας	50€
ο αδελφός του Χρήστος Ρίζος	50€
τα αδέρφια του Αλέξανδρος και Κατίνα Ευθυμίου.....	50€
στον αξέχαστο φίλο του ο Απόστολος Παπαγιάννης	50€
η οικογένεια Βασιλείου Σκαμάγκη	50€
η Βούλα Μπότσικα	100€
οι Ανδρέας, Ντίνα, Νίτσα και Βασίλης Ρίζος	200€
η Γεωργία Ευθυμίου-Πατάκη	200€
Στη μνήμη Χρήστου Ρίζου: τα παιδιά του Δημήτρης και Ουρανία	200€
οι Ανδρέας, Ντίνα, Νίτσα και Βασίλης Ρίζος	100€
η Κατίνα (αδελφή του) και ο Αλέκος Ευθυμίου	100€
η ανιψιά του Γεωργία Ευθυμίου-Πατάκη	100€
ο Σάκης και η Δήμητρα Ρίζου-Τριβιζά	50€
ο Γιώργος Ζιαγγουβάς	50€
η οικογένεια Μιχάλη και Αμαλίας Γώγου-Μαλάμου	50€
ο Τζίμης και η Μάρσι Φελάι	50€
Στη μνήμη Κώστα Γεωργίου Μπούκα: οι Ανδρέας, Ντίνα, Νίτσα και Βασίλης Ρίζος	100€
ο Νίκος και η Χαρούλα Δήμου	50€
η οικογένεια Μιχάλη και Αμαλίας Γώγου-Μαλάμου	50€
Στη μνήμη Αλέξανδρου Παναγιώτου η αδελφή του Ερασμία Παναγιώτου-Aderson	500€
Στη μνήμη Ερασμίας Παναγιώτου-Aderson: ο Κωνσταντίνος Αθ. Νέλλας (250€+130€)	380€
η Αριστέα Κολοιλιού	100€
Στη μνήμη Ευάγγελου Καλατζή: η σύζυγός του Σοφία Καλατζή	250€
Στη μνήμη Αικατερίνης Παπαθεοδώρου-Μητσοπούλου, η κόρη της Γεωργία Μητσοπούλου ...	60€

Ειδήσεις ... Σχόλια Ω Ειδήσεις ... Σχόλια

Νέα από το Διοικητικό Συμβούλιο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΛΛΟΓΟΥ στη συνεδρίασή του στο χωριό (29 Ιουνίου 2021) εξέτασε τις δυνατότητες που υπάρχουν για τη διοργάνωση των διαφόρων καλοκαιρινών δραστηριοτήτων. Με τα μέχρι εκείνης της στιγμής στοιχεία από τις εξελίξεις της πανδημίας ΔΕΝ είναι εύκολο να προγραμματίσουμε το Λαϊκό μας Πανηγύρι για τις 16 Αυγούστου. Ωστόσο προγραμματίστηκαν τα εξής:

Τρίτη 10 Αυγούστου	Τα παιδιά ζωγραφίζουν τις ομορφιές του χωριού ώρα 11:00 στην αίθουσα του Μουσείου.
Τετάρτη 11 Αυγούστου	Ώρα 19:00 Αθλητικοί αγώνες «ΘΩΜΑΣ ΝΕΛΛΑΣ».
Πέμπτη 12 Αυγούστου	Πρωί: Πρόγραμμα νεολαίας*. Βράδυ: Θεατρική Παράσταση για μικρούς και μεγάλους με την κωμωδία «Η Γυναίκα μου φάντασμα» από τον θίασο επαγγελματιών ηθοποιών ΘΕΣΜΑ.
Παρασκευή 13 Αυγούστου	Πρωί: Ώρα φιλαναγνωσίας. Βράδυ: Ώρα 20:30. Λογοδοσία Διοικητικού Συμβουλίου – Εκλογές.
Σάββατο 14 Αυγούστου	Πρωί: Πιθανόν εκκλησιασμός Βράδυ: Πρόγραμμα Νεολαίας*.
Κυριακή 15 Αυγούστου	Πρωί: Ελεύθερο. Βράδυ: Πρόγραμμα Νεολαίας*.
Δευτέρα 16 Αυγούστου	Ώρα 11: Φυσιογνωστική – πεζοπορική ορειθασία διάρκειας. Ο τόπος ανακοινώνεται πριν την αναχώρηση. Ο εξοπλισμός να είναι ο συνήθης: μπαστούνι, πεζοπορικά υποδήματα, μακρυμάνικα πουκάμισα ή μπλούζες, μακρύ παντελόνι (όχι βερμούδες), καπέλο, παπούρι με νερό, σακούλες για τα σκουπίδια μας και το κέφι μικρών και ...μεγάλων για περιπέτεια και γνώση. Βράδυ: Μουσική βραδιά.
Τρίτη 17 Αυγούστου	Πρόγραμμα νεολαίας* για πρωί και βράδυ.
Πέμπτη 19 Αυγούστου	Πρόγραμμα νεολαίας* για πρωί και βράδυ.
Σάββατο 21 Αυγούστου	Πρόγραμμα νεολαίας* για το θράδυ.
Κυριακή 22 Αυγούστου	Πρόγραμμα νεολαίας για το βράδυ.
Τρίτη 24 Αυγούστου	Πρωί Αιμοδοσία στην Πτελέα.

*Το πρόγραμμα Νεολαίας θα ανακοινωθεί εγκαίρως επί τόπου.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Με παρέμβαση του συντοπίτη μας Αντιπεριφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας **Κώστα Ανδρέα Καραγιάννη**, προς τον Υπουργό Οικονομικών και βουλευτή του Νομού μας **κ. Χρήστο Σταϊκούρα**, ο υπουργός Οικονομικών ενέκρινε πίστωση 20.000€ για την ανακαίνιση της κεντρικής πλατείας του χωριού μας. Και επειδή η μελέτη προβλέπει κόστος 25.000€, **ο Δήμαρχος Μακρακώμης κ. Γεώργιος Χαντζής**, ενέκρινε από την πλευρά του το επιπλέον ποσό των 5.000€. **Ευχαριστούμε θερμά και τους τρεις!!**

Πριν ένα χρόνο ήταν ένας σωριασμένος τοίχος από τις έντονες βροχές. Σήμερα, χάρη στις προσωπικές δαπάνες των αδελφών Βασίλη και Θανάση Σκαμάγγη, καμαρώνουμε ένα στολίδι.

Νέο-αντιστασιακό αντι-εμβολιαστές

«Του Έλληνας ο τράχηλος ζυγόν δεν υποφέρει», είναι λόγια που ακούμε σε διακηρύξεις κατά τον εορτασμό διάφορων εθνικών επετείων. Λόγια, λόγια, λόγια...

Μήπως και για αυτόν το λόγο υποστήκαμε τον τουρκικό ζυγό για τετρακόσια ολόκληρα έτη;

Ας βάλουμε, όμως, τα πράγματα σε μια τάξη συνεννόησης.

Οι ειδικοί της εξέλιξης του παιδιού λένε ότι κάθε παιδί που μεγαλώνει και εξελίσσεται, μέχρι τα 8 του χρόνια, βρίσκεται στη φάση του **νοητικού και συναισθηματικού εγωκεντρισμού**. Δηλαδή, παραμένει οχυρωμένο στον δικό του τρόπο αντίληψης πραγμάτων, ιδεών και συναισθημάτων. Δεν έχει, ακόμη, αναπτύξει την ικανότητα να αποδέχεται ότι **«υπάρχουν και οι άλλοι»** με τις ιδέες τους, τις απόψεις τους, τα συναισθήματά τους και κυρίως με τον δικό τους εαυτό. Ένα μικρό παιδί που είναι στο κατάστημα παιχνιδιών με τη μητέρα ή τον πατέρα του, βλέπει στο ράφι ένα παιχνίδι που δεν έχει και το βάζει στην τσέπη του, χωρίς να σκέφτεται ότι αυτό είναι κλοπή μέχρι οι γονείς του να του περάσουν την ιδέα ότι αυτό δεν είναι δικό του και δεν μπορεί να το έχει χωρίς να το πληρώσει ή δεν μπορεί να πάρει ένα ξεχασμένο παιχνίδι που βρήκε στην παιδική χαρά. Η καλύτερη αντίδραση του ενήλικα που είναι μαζί του θα είναι να του πει: «Καταλαβαίνω ότι αυτό θα ήθελες να το κάνεις δικό σου. Πώς θα νιώσει το παιδάκι που θα το αναζητήσει και δεν θα το βρει;». Του περνάει από νωρίς το μήνυμα ότι υπάρχουν και οι άλλοι με τα συναισθήματα και τις ανάγκες τους.

Ωστόσο υπάρχουν και ενήλικες που δεν έχουν ξεπεράσει το εγωκεντρικό στάδιο είτε **από γνωσιακή ανεπάρκεια** (δυσκολεύονται να αποδεχτούν ότι υπάρχουν και οι άλλοι με τις ιδέες τους, τις απόψεις τους, τις ανάγκες τους, τον δικό τους εαυτό), είτε από **συναισθηματική ακαμψία** (δεν απέκτησαν ακόμη ενσυναίσθηση – ικανότητα να λαβαίνουν υπόψη τους τις ανάγκες, τις επιθυμίες και τα συναισθήματα των άλλων – και αλτρουισμό), είτε **από απλή παραμέληση** στο να εκπαιδεύονται να αποδέχονται ότι υπάρχουν και οι άλλοι με τις ανάγκες και τα συναισθήματά τους ή ακόμη **από όψιμους δικαιωματιστές ή αντιρρησίες εγωκεντρικούς, που είτε δεν κατάφεραν να θρουν ισορροπία μεταξύ αντιτιθέμενων ελευθεριών ή δεν αναλογίζονται ότι μπορεί και να μη ζούσαν σήμερα αν οι γονείς τους δεν τους είχαν εμβολιάσει.**

Σχετικά με τον εμβολιασμό και τις αντιρρήσεις όσων διστάζουν ακόμη να εμβολιαστούν η Πρόεδρος της Δημοκρατίας **κ. Σακελλαροπούλου** τοποθετήθηκε όσο πιο απλά, κατανοητά και ξεκάθαρα γίνεται: «Το Σύνταγμα κατά κανέναν τρόπο δεν αναγνωρίζει δικαίωμα σε κάποιον να θέτει σε κίνδυνο την ζωή και την υγεία του άλλου. Άρα το όριο της ελευθερίας των επιλογών μας είναι ο διπλανός μας. Είναι ο άλλος».

Η όλη νομική κατεύθυνση για τον εμβολιασμό δόθηκε και από **το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στις αρχές Απριλίου όταν απέρριψε, και μάλιστα με ισχυρότατη πλειοψηφία (16 ψήφοι έναντι 1), την προσφυγή οικογενειών από την Τσεχία κατά της απόφασης των Αρχών της χώρας τους να μη δεχθούν τα παιδιά τους στα σχολεία επειδή δεν είχαν εμβολιαστεί.** Η απόφαση αναφέρει: «όπου υπάρχει η εκτίμηση ότι η πολιτική των εθελοντικών εμβολιασμών δεν επαρκεί, οι εθνικές Αρχές θα μπορούν αιτιολογημένα να υιοθετήσουν μια πολιτική υποχρεωτικού εμβολιασμού, ώστε να επιτευχθεί ο αναγκαίος βαθμός προστασίας απέναντι σε σοβαρές νόσους».

Και το Σύνταγμα της χώρας μας προβλέπει: **«καθένας έχει το δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων ...»** (αρ. 5, παρ. 1).

Ετσι, όσοι δικαιωματιστές επικαλούνται το δικαίωμά τους στον λεγόμενο ψυχοσωματικό αυτοπροσδιορισμό, που περιλαμβάνει και πράξεις βλάβης εαυτού, καλούνται να επεξεργαστούν και να απαντήσουν πρώτα στον εαυτό τους και μετά σε όλους τους συμπολίτες τους στα ακόλουθα απλά ερωτήματα:

1. Τι λένε στον τροχονόμο όταν τους σταματά και τους επιβάλλει πρόστιμα για την παραβίαση του κόκκινου σηματοδότη ή την μη χρήση ζώνης ασφαλείας ή τη χρήση κινητού κατά την οδήγηση ή οδηγούν δίκυκλο χωρίς κράνος; «Εγώ έτσι γουστάρω. Δικό μου είναι το αυτοκίνητο, το σώμα, το κεφάλι! Εσένα τι σε νοιάζει;».

2. Πώς αποδέχονται την απαίτηση της Πολιτείας να πληρώνουμε φόρους, να έχουμε άδεια οδήγησης, να καταθέτουμε στην πολεοδομία μελέτη μηχανικού για άδεια να κτίσουμε την κατοικία μας ή να βγάσουμε άδεια για να λειτουργήσουμε ένα θέατρο, ένα κατάστημα ή ένα νυχτερινό κλαμπ;

3. Πού είναι η κοινωνική αλληλεγγύη τους σε κρίσιμες περιστάσεις όπως αυτή με την πανδημία;

Η κοινωνική συμβίωση **έχει δικαιώματα αλλά έχει και υποχρεώσεις!!**

Ηλίας Νέλλας